

Maloborka

27. vydanie
Bilingválne slovensko-španielske gymnázium
Nové Mesto nad Váhom

PALABRA

27

KOORDINÁTOR

Mgr. Petronela Bombová

Redakčná rada

Mgr. Petronela Bombová

Mgr. José Antonio Cases Ares

Amália Bačová

Lukáš Jankovík

Lukáš Král'

Libuša Kýšková

Lenka Kýšková

Nikola Lintnerová

Laura Majerníková

Aneta Tonkovičová

SPOLUPRACOVALI

Viktória Mária Balušíková

Alžbeta Bundová

Tereza Hlávková

Patrícia Havlíková

Mária Izraelová

Natália Kubišová

Adriana Mišíková

Annalena Slávka

Grafická úprava

Mgr. Salvador Parra Camacho

Adam Pisca

ÚVODNÍK

Rok 2021 pomaličky od nás odchádza. Zanecháva v nás rozličné stopy, jedny sú hlbšie, iné plytkejšie. Zamýšľame sa, či stopy končiaceho roku v nás vyvolávajú príjemné alebo bolestivejšie pocity. Uvažujeme, či by sme kráčali tými istými miestami, ak by sme sa mohli vrátiť v čase.

U každého z nás bol pomer, ale aj intenzita prežívania radostných i smutných momentov iná. Zároveň sa však u každého z nás vďaka prežívaniu rozličných udalostí a zážitkov budovala určitá skúsenosť.

Práve o nej je veľa príspevkov tohto čísla. Budete si môcť prečítať o skúsenostiach našich štvrtáčok, ktoré momentálne študujú v zahraničí, o skúsenostiach žiakov, ktorí sa zúčastnili rozličných súťaží, o skúsenostiach študentky z natáčania známeho televízneho seriálu. V časopise však toho nájdete oveľa viac - z umenia, z gastronómie, zo sveta technológie.

Všetkým čitateľom prajeme, aby čítanie našej Palabry spríjemnilo každému voľné chvíle a vyvolalo v ňom pozitívnu skúsenosť!

Mgr. Petronela Bombová

Bilingválne slovensko-španielske gymnázium
Štúrova ulica 2590/31A, 91501
Nové Mesto nad Váhom, Slovensko

YouTube: <https://www.youtube.com/channel/UCojHyFhuXcfoxhQEUFzCrg>

Fotografie obálky: Libuša Kýšková (predná strana), Adam Pisca (zadná strana)

Fotografie na strane 38 a 39: Libuša Kýšková

Grafika titulnej strany: Adam Pisca

OBSAH ÍNDICE

Bežný život Vida cotidiana

9 *Mis experiencias en el rodaje de la serie "Pán profesor"*, Natália Kubišová

10 *Čachtická jaskyňa*, Libuša Kyšková

25 *Ja a Španielsko*, Nikola Lintnerová

26 *Rozlúčka piatakov*, Tereza Hlávková

Interview Entrevista

4 *Rozhovor s RNDr. Janou Habovou*, Lenka Kýšková

14 *Entrevista al nuevo Asesor Técnico Docente de España en Eslovaquia*, Patrícia Havlíková

16 *Život v Kanade verzus život v Španielsku*, Laura Majerníková

34 *Dojmy z imatrikulačiek*, Laura Majerníková

Literárna tvorba Creación literaria

12 *Microrrelatos*, Varios autores

35 *La caja del destino*, Emma Nemšáková

Umenie a literatúra Arte y Literatura

22 *Doodles*, Lukáš Král

23 *Grafitý*, Lukáš Jankovík

SPRÁVY Noticias

6 *Olympiáda v španielskom jazyku*, Alžbeta Bundová

18 *Siempre hay una primera vez...*, José Antonio Cases Ares

11 *Dilongova Trstená*, Amália Bačová

29 *Bleskovky*, Mgr. Petronela Bombová

30 *Juvenes Translatores*, Annalena Slávka

31 *Školské kolo olympiády v anglickom jazyku*, Annalena Slávka

32 *Imatrikulácia prvákov*, Mária Izraelová

33 *Imatrikulácia druhákov*, Aneta Tonkovičová

Gastronómia Gastronomía

36 *Roscón de reyes*, Natália Drobná

Veda a technológia Ciencia y tecnología

7 *El mundo de la tecnología*, Lukáš Král

ROZHOVOR S RNDR. JANOU HABOVOU

Lenka Kýšková

RNDr. Jane Habovej, riaditeľke Bilingválneho slovensko-španielskeho gymnázia v Novom Meste nad Váhom, sme položili niekoľko otázok.

Prečo ste si vybrali učiteľské povolanie?

Povolanie učiteľ je veľmi krásne, pretože ste neustále v kontakte s ľuďmi, hlavne mladými a nemáte pri tom čas starnúť.

Akú školu máte vyštudovanú?

Vyšťudovala som Univerzitu Komenského v Bratislave, Matematicko-fyzikálnu fakultu, v súčasnosti sa táto fakulta už volá Fakulta matematiky, fyziky a informatiky.

Prečo ste si túto školu vybrali?

Pôvodne som chcela ísť študovať medicínu, pretože môj starší brat tiež študoval na Lekárskej fakulte, ale keďže som sa nedostala, tak som hľadala inú možnosť. Na Matfyzu (ako sme ju my volali) mali prijímačky v druhom kole, tak som to skúsila tam a dokonca ma zobrali bez skúšok, len na základe prospechu.

Ako ste sa dostali k pozícii riaditeľky?

Skoro až náhodou. Bolo vypísané výberové konanie, na ktoré som sa prihlásila a uspela som. Musím ale povedať, že som v našej škole a jej študentoch videla obrovský potenciál, inak by som do toho výberového konania nešla.

Čo iné by ste robili, keby nie ste riaditeľka?

Učila by som matematiku a informatiku na strednej škole a mala by som menej starostí.

Koľko rokov učíte?

Veľmi veľa, už to radšej ani nepočítam. Učím odkedy som skončila vysokú školu s ročnou prestávkou počas materskej dovolenky pri mojich dvoch deťoch.

Čo vás na tejto práci baví najviac?

To, že ma žiaci dokážu prekvapiť. A baví ma aj to, keď vidím, že zrnko, ktoré my učitelia zasejeme, vyrastie a prosperuje. Baví ma rozprávať sa s mladými ľuďmi a počúvať ich názory.

Ako sa dokážete odreagovať od práce?

Venujem sa rodine, varím, snažím sa byť kreatívna a niečo vytvoriť a hrať sa počítačové hry.

Text: Lenka Kýšková
Fotografia: archív

OLYMPIÁDA V ŠPANIELSKOM JAZYKU

Alžbeta Bundová

Dňa 2.12. 2021 sa uskutočnilo na našej škole školské kolo Olympiády v španielskom jazyku. Olympiáda začala o 7.55 hod. hore v matematickej učebni. Všetci sme sa tam už začali schádzať skôr a každý z nás zaujal svoje miesto pri jednom počítači, nakoľko sa písomná časť konala cez Edupage, keďže jedna trieda bola v tom čase v karanténe. Pani profesorka Petronela Bombová nás privítala a vysvetlila nám celý priebeh olympiády.

Potom ako vyučujúci opravili naše testy, oznámili nám výsledky. Nakoniec sme mohli aj odísť o niečo skôr zo školy, čo nás asi všetkých potešilo.

Prvá časť sa týkala porozumenia vypočutého textu. Pán profesor José Antonio Cases nám dvakrát prečítal text a my sme potom zodpovedali na pripravené otázky online formou. Druhú časť tvoril písomný test zameraný na porozumenie prečítaného textu, na lexiku a na gramatiku španielčiny. Myslím si, že pre väčšinu z nás to bola asi najťažšia časť. Po dopísaní písomnej časti nás už čakala len ústna časť. Bola zložená z dvoch častí- z opisu obrázka a dialógu na danú tému, ktorý bol realizovaný medzi žiakom a profesormi.

Som veľmi rada, že som si mohla túto súťaž vyskúšať a otestovať svoje schopnosti v španielčine. Podľa mňa to bola skvelá príležitosť a príjemne strávený deň. Myslím si, že väčšina z nás sa páčila najmä ústna časť. Zistili sme svoje nedostatky, ale aj silné stránky v komunikácii a vďaka tomu vieme, na čom treba viac pracovať a v čom sa potrebujeme ešte zlepšiť. Určite sa prihlásim aj nabudúce! 😊

Text:

Alžbeta Bundová

Fotografie:

archív

**Obrázok
verejne
dostupný:**

Gustave Doré

SIEMPRE HAY UNA PRIMERA VEZ...

José Antonio Cases Ares

Siempre hay una primera vez...

... para realizar una fase escolar de las Olimpiadas de lengua española parcialmente on line. Para entender esto hay que viajar un poquito en el tiempo - sin Delorians o máquinas del tiempo -, solo con el pensamiento y situarnos en la última semana de noviembre y la primera de diciembre. En ellas, se decidió la fecha para que tuviera lugar dicha olimpiada y se preguntó a las cinco clases de nuestro instituto si alguien quería participar. Finalmente, la información sobre el desarrollo de las pruebas se transmitió a las personas interesadas el 1 de diciembre.

Se atrevieron a participar doce personas. Una de ellas fue una alumna de I, que, con solo tres meses de aprendizaje de la lengua española, que considero que tuvo mucho mérito al querer comprobar cómo funcionaba todo. Debido a que algunos participantes se encontraban en cuarentena por prevención ante el Covid 19, se decidió que la parte escrita fuera realizada on line en el colegio por quienes sí podían acudir y en casa por quienes no. La parte oral fue presencial para quienes se encontraban en el centro y on line para quienes estaban en casa.

Primeramente, se leyó un texto dos veces que hablaba del cuadro Las Meninas de Velázquez. Después los participantes en diez minutos como máximo tuvieron que contestar a diez preguntas de comprensión sobre el texto escuchado. Estas preguntas eran de tipo Verdadero/Falso. A continuación, y tras una pausa de 10 minutos, empezó la parte escrita. Durante sesenta minutos, los participantes tuvieron que leer un texto que hablaba del uso de la mensajería y de las llamadas de voz por parte de los llamados millennials. Tras leer dicho texto se enfrentaron a dos preguntas de comprensión lectora: una donde tuvieron que seleccionar la respuesta correcta de varias ante distintas afirmaciones sobre el texto y otra en la que hubieron de explicar algunas expresiones del texto dado con sus propias palabras.

A continuación, tuvieron que contestar a una serie de preguntas de vocabulario, como, por ejemplo, escribir sinónimos de un término dado y seleccionar la palabra correcta que podía incluirse en una determinada frase. Para terminar la parte escrita se enfrentaron a ejercicios de gramática de selección de tiempos verbales, preposiciones u otras categorías gramaticales.

Tras una pausa de una media hora para corregir y revisar cada prueba, comenzó la parte oral. Esta consistía en la descripción de una imagen dada, en este caso un bloque interior de pisos, y una discusión con el jurado sobre el tema de convencer a una amistad para estudiar en nuestro instituto. Cada participante tuvo unos breves minutos para pensar su respuesta. A quienes tuvieron que estar en casa se les realizó dicha parte on line mediante la plataforma Teams. Finalmente, tras evaluar los resultados, se enviaron a través de Edupage, donde serían vistos por los participantes.

Ante todo, querría darle las gracias a la profesora Petronela Bombová por su inestimable ayuda durante la preparación, realización y evaluación de las mismas. Asimismo, desearía felicitar con este artículo a quienes participaron porque francamente hubo muy buen nivel y fue muy agradable realizar la competición con ellas y ellos. Sin que se me olvide nadie y por orden de curso de inferior a superior, enhorabuena a Karolína, Ján, Sarah, Nina, Martin. Alžbeta, Laura, Simona, Nikola, Zoran, Katarína, Emma y Tereza. Suerte a Emma y Tereza, que se verán las caras en la fase regional, pero esa será otra historia.

Para terminar, desearía animar tanto a quienes participaron en esta edición de las Olimpiadas, como a quienes no lo hicieron, para que se animen y comprueben que es una experiencia agradable que le servirá para otras académicas y no académicas.

Texto: José Antonio Cases Ares

EL MUNDO DE LA TECNOLOGÍA

Lukáš Král

El mundo cambia constantemente, y esto incluye nuevas innovaciones y avances tecnológicos. En este artículo aprenderéis algo nuevo sobre el concepto de "nuevos robots". Estos pueden reemplazar algunos trabajos humanos. Nos sumergiremos en el mundo de la informática y el software de Windows 11 y hablaremos de la nueva dirección que seguirá en los juegos la conocida plataforma Netflix.

Tesla Bot

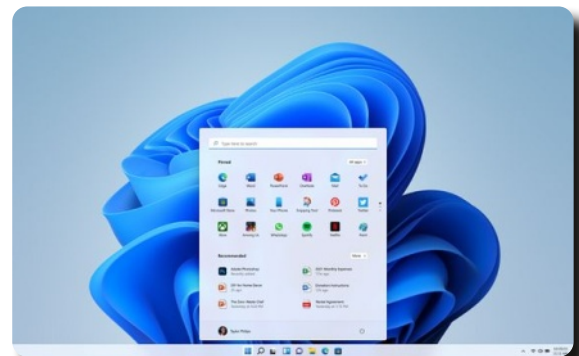
Elon Musk presentó al mundo el concepto de robot humanoide con varios propósitos. El cuerpo del robot parece humano. Tiene cabeza, torso y extremidades, en las que se esconden pequeñas cámaras para escanear el espacio y orientar al robot. Se utiliza una tecnología similar en la industria automotriz de Tesla. Todo su cuerpo está sintonizado en una elegante combinación de blanco y negro. La cara del robot es una pantalla negra, que se parece a una máscara. Las extremidades superiores del robot tienen dedos, pero las inferiores no. Tesla Bot debe medir unos 173 centímetros y pesar unos 57

kilogramos. Su tarea es realizar trabajos humanos repetitivos, aburridos, exigentes o peligrosos. Su dueño podrá devolverlo a la tienda o puede ordenarle construir una casa nueva. Este concepto sigue siendo negativo para la mayoría de las personas y lógicamente incluso su forma humanoide no es muy práctica. El precio de este esclavo robótico aún se desconoce, ya que en 2022 solo comenzará la producción de prototipos.

Windows 11

El sistema operativo Windows 10 será cosa del pasado, porque hoy podemos convertirnos en propietarios del nuevo sistema operativo Windows 11. Cualquiera que posea Windows 8 o Windows 10 puede, por supuesto, instalarlo gratis. Tuve la oportunidad de probarlo y por eso voy a compartir con vosotros mi experiencia.

No ha habido grandes cambios revolucionarios en el nuevo sistema operativo Windows 11, pero sí ha habido algunos que podemos notar de inmediato y que mejoran nuestra experiencia con la computadora. Inmediatamente después de la reinstalación, podemos notar una interfaz completamente nueva. La barra todavía está abajo y el botón de inicio está abajo en el centro de la pantalla. Todo es perfectamente adaptable, especialmente para entornos prácticos, de trabajo y para multitareas. Todo se adapta al cómo y a qué necesite la persona. El control entre aplicaciones y programas es mucho más rápido gracias a los atajos de teclado que podemos usar en cualquier lugar. Depende de vosotros cómo configurarlos. La pantalla principal se puede dividir en hasta

cuatro pequeñas. El soporte para teléfonos Samsung ha aumentado nuevamente y podemos esperar muchas funciones nuevas. Como estudiante, me gustó la interpretación práctica de Microsoft Office, que es más energética. También es nueva la ventana de chat, donde podemos escribir mensajes nuevos de inmediato, ya sea desde nuestros teléfonos o en nuestras computadoras. También se han proporcionado mejoras gráficas, pero esto solo se nota con algunos propietarios. El modo de juego y el Xbox Game Pass siguen siendo casi exactamente los mismos, excepto por los cambios gráficos que aparecen hasta ahora solo en algunos juegos. Todavía hay muchos errores en el sistema, ya que Windows 11 aún no está completamente ajustado. Pero podemos anticiparnos e instalarlo. Esto puede ayudar a su desarrollo, pero personalmente recomiendo esperar un poco hasta que el sistema esté al 100% afinado.

Netflix Game Pass

Netflix, la conocida plataforma de series comenzará a crecer en una nueva dirección a partir del próximo año. No solo habrá series y películas, sino también juegos. Esta nueva plataforma de cloud proporcionará una serie de juegos nuevos y originales a un precio asequible. Actualmente, probablemente el más conocido y mejor sea el Xbox Game Pass, que ofrece un gran almacenamiento en línea y muchos juegos. Netflix se ha animado y promete que no será un perdedor. Amazon y Google intentaron algo similar, pero no salió nada bien. Los juegos que ofrecerá Netflix estarán muy relacionados con las series y películas que se encuentran en la plataforma. Es por eso que la marca Ubisoft ha asumido este proyecto y juntos están planificando grandes proyectos mainstream. Podemos esperar un nuevo juego del mundo de *Assassin's Creed*, un nuevo juego del mundo de fantasía de *The Witcher* y varias otras historias y juegos de RPG¹⁾. Dado que la plataforma estará en línea, no necesitaremos tener ningún almacenamiento en el dispositivo, solo Internet será suficiente. Actualmente, Netflix Game Pass se está probando en Polonia y probablemente tendremos que esperar un poco hasta que llegue a nosotros.

Texto: Lukáš Král

Fotografías: Internet

¹⁾ Del inglés "role-playing game". En español, "juego de rol".

20 EUROS

Sarah Pecková

Pues mirad...

Tres días antes de la Navidad, cuando volvía a casa del cine y ya era de noche, me encontré con un desconocido en la calle. Me preguntó si podía prestarle 10 euros para comprarse un gorro de invierno porque tenía frío y se había olvidado la mochila con su billetera y móvil en casa y de eso se enteró después de salir del taxi. Prometió enviar el dinero a mi cuenta tan pronto como regresara a casa. Entonces, como ese hombre me parecía muy amable y se acercaba la Navidad, le dije que era un regalo de Navidad. Él me lo

agradeció y antes de despedirnos me preguntó mi nombre. Al día siguiente recibí un mensaje de Louis Tomlinson. Al principio pensé que era un error, pero cuando abrí el chat, descubrí que él era el hombre al que le había dado los 10 euros, pero no lo reconocí porque afuera estaba oscuro. Al final me regaló dos entradas para su concierto y desde entonces somos amigos.

Texto: Sarah Pecková

MIS EXPERIENCIAS EN EL RODAJE DE LA SERIE "PÁN PROFESOR"

Natália Kubišová

Me llamo Natália y os voy a contar algo sobre mi experiencia en el rodaje de la serie "Pán Profesor". Todo empezó cuando un día estaba con mi amiga Emma, una de las protagonistas de la serie. Ese día nos estábamos aburriendo mucho y no sabíamos que hacer. En Bratislava había un concurso, en realidad, un casting, a donde fuimos porque no teníamos ningún plan especial. En ese casting me dijeron que sería idónea para esta serie.

durará el rodaje. Un día estamos cuatro horas, otros días diez. Por ejemplo, mañana voy a las 7:30 hasta las 20:00 porque cada día se graban algunas escenas.

De la serie conozco a casi todos los actores. Son muy amables. La mayoría de los actores jóvenes son amigos míos y salimos juntos. La protagonista, Marcinková, es una persona muy muy linda y casi en cada rodaje tiene a sus hijos con ella. Mi experiencia con todos los actores es buena. Uno de los protagonistas es Tomáš Mašťalír. A veces está serio, pero también es una persona amable. Nunca sabemos cuánto tiempo

El rodaje me parece muy natural porque somos como una escuela real. Cuando se dice "acción", podemos hablar entre nosotros o caminar o hacer cosas como en la escuela. Pero cuando una escena se filma más de diez veces molesta mucho. Mi temporada favorita es la tercera, donde está mi amiga Emma porque en ella la gente puede aprender a apreciar a las personas que no lo tienen fácil en la vida. Me gusta mucho toda la serie porque la idea es hacernos o conscientes de nuestras acciones o hechos. Durante el rodaje para mí no hay muchas cosas difíciles porque todavía no tengo ninguna escena entre los protagonistas. Soy su compañera de clase y solo tengo que reírme o entregar mi examen a los profesores durante la clase. Lo disfruto mucho porque en el rodaje he hecho amigos.

Texto y fotografías: Natália Kubišová

ČAČHTICKÁ JASKYŇA

Libuša Kýšková

Všetci poznáme známe slovenské jaskyne, ako napríklad Demänovskú jaskyňu Slobody, Jaskyňu Driny, Domicu či Dobšinskú ľadovú jaskyňu, no určite veľa z vás nevie, že aj v okolí Nového mesta nad Váhom máme mnoho jaskýň, napríklad: Beckovskú jaskyňu, Modrovskú jaskyňu alebo jaskyňu Landrovec. Ja by som však rada predstavila z nich tú najkrajšiu a najväčšiu, ktorou je Čachtická jaskyňa. Táto jaskyňa nie je sprístupnená, preto ste o nej možno nepočuli, no ak by ste sa do nej chceli pozrieť, musíte ísť so sprievodcom, skúseným speleológom, a je potrebné sa vhodne obliecť. Táto jaskyňa je na návštevu po fyzickej stránke náročná, keďže sa tu treba plaziť a liezť a po psychickej stránke by niektorým ľuďom zas nevyhovovali stiesnené priestory a tma.

Čachtická jaskyňa sa nachádza kúsok za Novým mestom nad Váhom medzi obcami Višňové a Čachtice v chránenej krajinskej oblasti Malé Karpaty. Tektonická predispozícia v Čachtickom krase podmienila vznik podzemných

krasových foriem a jaskýň. V súčasnosti dosahuje dĺžka jaskynných chodieb 3865 m s prevýšením 110 m. Do jaskyne sa vchádza vchodom nachádzajúcim sa v nadmorskej výške 340 m. Jaskynné priestory sú v prevažnej miere menších rozmerov. Vznikla eróziou podzemných vôd a na niektorých miestach sa ešte zachovali stopy po činnosti prúdiacej vody. Nachádzame tu stalagmity a stalaktity.

Jaskyňa bola objavená v rámci činnosti profesionálnej pracovnej skupiny národného podniku Turista vedenej Jánom Majkom. Od rokov 1912 - 1914 sa začali prieskumné práce objavovania podzemných priestorov v okolí Čachtíc, ktoré v roku 1956 vyústili do objavenia Čachtickej jaskyne. Cieľom prieskumu bolo nájsť jaskynné priestory vhodné na sprístupnenie. No neskôr sa zistilo, že sprístupnenie s veľkou pravdepodobnosťou nebude možné, kvôli nesúvislým jaskynným priestorom, v ktorých je treba prekonávať značné výškové rozdiely. Terajší vchod do jaskyne na sprístupnenie nie je vhodný, nakoľko sa do jaskyne dá dostať iba pomocou

rebríka a do časti, kde sa jaskyňa už rozširuje, sa treba preplaziť cez úzke chodbičky. Pre sprístupnenie by sa do jaskyne musel raziť kilometer dlhý tunel z údolia Hrabutnice, čo je veľmi neekonomické. V súčasnosti v Čachtickej jaskyni prebieha naďalej prieskum v úzkej spolupráci so Štátnou ochranou prírody, ktorý je prevádzaný jaskyniarimi zo Slovenskej speleologickej spoločnosti.

Z biologického hľadiska zostáva Čachtická jaskyňa stále čiastočnou záhadou, keďže nebola po tejto stránke úplne preskúmaná. Žije tu veľa zaujímavých bezstavovcov, ako napríklad stonožka. Z pohľadu výskytu zimovísk netopierov patrí blízke okolie jaskyne k významným na Slovensku. Bolo tu doposiaľ nájdených 8 druhov netopierov (medzi nimi napríklad netopier obyčajný a podkovár malý).

Jaskyňu tvoria nádherné chodby a priestory, preto si myslím, že stojí za to si ju pozrieť. Ak si netrúfate vstúpiť do nej sami, tak stojí za to spoznať ju aspoň na fotografiách, ktoré zobrazujú jej krásu a výnimočnosť.

Text a fotografie: Libuša Kýšková

DILONGOVA TRSTENÁ

Amália Bačová

Tento rok som mala aj ja česť zúčastniť sa celoslovenskej recitačnej súťaže Dilongova Trstená.

Bola som do nej prihlásená ešte pred letom pani profesorkou Jurčackovou. Tešila som sa, že si spravím menší výlet do mesta Trstená a spoznám krásy tohto mesta. Ale kvôli zlej pandemickej situácii sa táto súťaž konala online formou.

Príprava bola celkom náročná, keďže Rudolf Dilong, ktorého som si vybrala, napísal mnoho krásnych básní, s veľmi hlbokou myšlienkou. Dlhšie som nevedela, ktorú báseň si mám vybrať, ale nakoniec som si vybrala dielo s názvom „Blúdenie“.

Samotná súťaž sa konala 8.10.2021. Začala sa o deviatej ráno. Dostala som link na youtube stream, kde nás všetkých milo privítali a následne na to zahrali a zaspievali slovenskí hudobníci. Bolo to také odreagovanie sa pred samotnou recitáciou. Neskôr nás prepojili do online miestnosti, kde nás už uvítali traja páni profesori z Trstenej. Vysvetlili nám, ako to celé bude

prebiehať. Všetci študenti z celého Slovenska nádherne recitovali, až som začala pochybovať o mojom prednese. Keď prišiel rad na mňa, zalial ma pocit stresu, ktorého som sa nevedela zbaviť. Začala som recitovať a môj stres opadol. Ani neviem ako rýchlo som bola na konci a spokojne si vydýchla.

Po hodine čakania na výsledky si nás naspäť zavolali a každému z nás povedali, čo bolo nesprávne a čo správne. Bola som za to veľmi vďačná, pretože som sa taktiež naučila niečo nové. O mesiac neskôr mi do školy prišiel balík, kde som dostala darčeky za účasť a to ma veľmi potešilo.

Dúfam, že o rok sa budem môcť zúčastniť tejto súťaže prezenčnou formou v MsKS v Trstenej.

Text: Amália Bačová

MICRORRELATOS

Varios autores

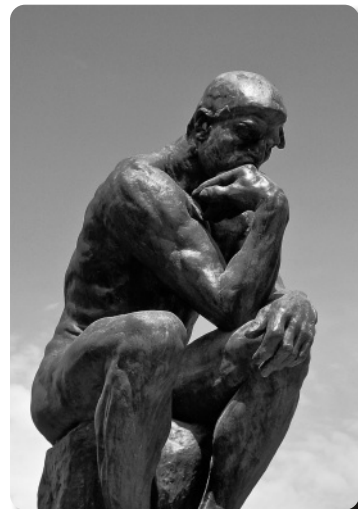
(Alumnos de III.A)

Estoy pensando

Sarah Pecková

Pensar. ¿Qué es? ¿Es bueno o malo, o ninguno de los dos? Quién sabe. Pensar puede comerse a la gente. Pensar puede traer alegría a la gente. No sé cómo sentirme sobre pensar. ¿Puedo estar pensando en pensar? Supongo... supongo que lo estoy haciendo ahora mismo. ¿Puedo dejar de pensar? ¿Puedo detenerlo por un momento? ¿Puedo dejar de pensar para siempre? Déjame pensar. No, no, no, no. ¡No! No quiero pensar. ¡Dios, ahora estoy pensando en pensar! Quiero parar. ¡Es imposible! No puedo. No puedo parar. Siempre estoy pensando. Estoy pensando. Estoy pensando. Estoy pensando. Estoy pensando. Estoy pensando.

Estoy pens...

Los hombres de negro

Samuel Daniš

¿Me están mirando? No, no puede ser. ¿Qué está pasando? ¿Por qué están riendo? De repente, mi respiración se acorta. Mis piernas se sienten débiles y la falta de sueño no me ayuda. ¿Puedo ser yo? ¿Es mi pelo? ¿Puede ser mi ropa o aún peor mi cara? ¡Para, para! ¿He hecho algo mal? ¿Soy solo yo o se están acercando? ¿Qué pueden querer? ¿Están aquí para hacerme daño? Tengo que irme. No, mejor correr. Tengo que escapar de este infierno...

Un relato corto

Zita Sláviková

Para nuestra clase de español tuvimos que escribir un relato corto. Escribí: "Hay una vela. Yo soplo, y se apaga.", pero nuestro profesor dijo que es demasiado corto. Por eso, tengo que escribir otro. Espero que esto sea suficiente.

Nuevo miembro de la familia

Natália Skovajsová

Era un día soleado de otoño a principios de octubre. El sol brillaba y calentaba la tierra con sus cálidos rayos. Este día fue el más hermoso y caluroso de octubre. Y mi amiga Chiara y yo decidimos ir al castillo de Tematín. El viaje en coche duró unos treinta minutos. Aparcamos el coche en la estación de esquí de Bezovec y caminamos por un sendero forestal que conducía a través de una hermosa pradera. Alo lejos, vimos animales salvajes buscando comida. Frente a nosotras había un enorme bosque. Mientras continuábamos por el sendero del bosque, oímos sonidos extraños. Venían de las profundidades del bosque y se repetían periódicamente. No estábamos seguras de quién o qué estaba haciendo esos sonidos extraños, así que decidimos ir a averiguarlo. Bajamos una colina empinada y cerca de una alta haya vimos un perro pequeño que quedó atrapado en una trampa de zorro. Con sus ojos grandes, nos dijo: "Por favor, ayúdame". Abrí cuidadosamente la puerta de la jaula y el perro salió felizmente de la jaula. Saltó sobre nosotras y comenzó a lamernos. El perro no tenía collar y no pude encontrar a su dueño original, así que decidí llevarlo a mi casa. Lo llevé al veterinario, quien lo examinó y lo vacunó.

Ha sido un miembro de nuestra familia desde ese día.

El día es la noche

Nikola Fanová

Durante el día, el sol brilla, pero brilla solo. Parece que falta algo. Parece que hay algo más que ver. Durante la noche, la luna brilla junto con innumerables estrellas. Están unidas. Siento que la noche es mi día y el día es mi noche.

Imágenes de dominio público:

"Le Penseur" ("El pensador", 1904), Auguste Rodin
 "Zwei Männer am Meer" ("Dos hombres junto al mar", 1817), Caspar David Friedrich
 "Lektüre bei Kerzenlicht" ("Lectura a la luz de las velas"), Petrus van Schendel
 "Miss Beatrice Townsend" (1882), John Singer Sargent
 "La noche estrellada" (1889), Vincent van Gogh.

ENTREVISTA AL NUEVO ASESOR TÉCNICO DOCENTE DE ESPAÑA EN ESLOVAQUIA

Patrícia Havlíková

Este curso escolar hay un nuevo Asesor Técnico Docente del Ministerio de Educación de la Embajada de España en la República Eslovaca: don Miguel Ángel Hernáiz Lasanta. Aprovechamos su primera visita a nuestro instituto para entrevistarle, a lo que amablemente accedió.

¿Cuáles son sus responsabilidades en su posición de asesor?

El asesor lo que hace fundamentalmente es representar al Ministerio de Educación del gobierno de España aquí en la República Eslovaca, por eso se integra dentro de la embajada de España. Y como tal, como asesor, hace dos funciones. Una es asesorar a la embajadora, del reino de España para cualquier tema que tiene que ver algo ver con el ámbito educativo. La segunda función del asesor es gestionar los programas educativos que tenemos en cooperación entre el gobierno de España y el gobierno de Eslovaquia.

¿Qué cargo había ocupado antes de empezar a trabajar en Eslovaquia?

Justo antes estaba de director en una escuela oficial de idiomas en España, pero en mi trayectoria profesional en el mundo de educación (que ya son treinta años) he desempeñado este mismo puesto de asesor en los Estados Unidos, en Houston dentro de la Embajada de España. He trabajado también en el Ministerio de Educación en Madrid como responsable programas educativos sobre plataformas a través de internet. Y también trabajé para el Ministerio de Educación de mi región en España.

¿Qué es lo que quería mejorar en las secciones bilingües?

De momento lo que estoy haciendo es visitar las siete secciones bilingües para

conocer de primera mano cuál es la realidad, el trabajo que hacen los profesores españoles, conocer la opinión de los equipos directivos y de las coordinadoras bilingües. Y a partir de allí hacer un diagnóstico de situación y un plan de trabajo. Cuáles sean las tareas a desempeñar realmente no lo marco yo sino que lo que hago es intentar dar respuesta a las necesidades que me transmiten desde las escuelas. Es decir, que sean en las escuelas que son las que mejor conocen el programa las que determinen cuáles son las necesidades, cuáles son las carencias, cuáles son las dificultades y mi trabajo será intentar hacer que eso se pueda resolver.

Tenemos entendido que antes se daban más ayudas a los alumnos eslovacos como por ejemplo becas, o se realizaban viajes a España, etc. ... ¿Se planea retomar alguna de estas cosas en un futuro inmediato?

Ahí la respuesta tendría dos partes. Desde la parte del propio Ministerio de educación yo no veo complicado por la disponibilidad económica. Pero la segunda parte de la respuesta cuando no existen esos medios, lo que hay que hacer es usar la imaginación y ser creativos y buscar otras fuentes de financiación o buscar otros patrocinios por ejemplo de empresas españolas que están radicadas aquí en Eslovaquia de modo que podamos encontrar vías de solución para ese problema. Para que podamos volver a hacer becas o ayudas si no por los canales oficiales, por los canales de la colaboración público-privada.

Entendemos que para un alumno eslovaco no es fácil entrar en una universidad española. Y me interesa saber, ¿cuál es el camino que tiene que seguir un alumno?

El título de Bachiller que se obtiene en una sección bilingüe es exactamente el mismo que se obtiene en España. Es decir, desde esa perspectiva hay una igualdad de condiciones. Un estudiante español cuando termina el bachillerato obtiene el mismo título que pueden obtener ustedes cuando terminen sus estudios. A partir de allí ustedes tienen dos vías de acceso a la universidad. O lo que llamábamos antes selectividad, que ahora se llama EBAU (Evaluación de Bachillerato para el Acceso a la Universidad) o la vía de la convalidación de competencias. Básicamente, las condiciones son las mismas que tiene un estudiante español. Mi consejo es que determinen que es lo que les gustaría estudiar en España, en qué universidad les gustaría hacerlo y se pongan en contacto directamente con esa universidad. Para eso

os pueden ayudar vuestros profesores u os podemos ayudar nosotros desde la Aggregaduría de Educación. Cada universidad en España tiene plena autonomía. Entonces esa universidad puede determinar qué necesito os van a pedir para acceder. Hay universidades dónde no piden la selectividad, hay universidades dónde piden un examen de acceso propio, entonces cada universidad es diferente.

Finalmente, querría dar las gracias al Señor Asesor por venir y aceptar la entrevista para la revista. Muchas gracias de nuevo por su tiempo y sus respuestas, de verdad ha sido un placer conocerle.

Texto: Patrícia Havlíková

EL COLLAR

Kataríná Vidová

Pues mirad...

Esta anécdota no es mía. Es sobre mis amigas. El verano pasado cuando estaban en una playa, las chicas vieron un grupo de seis hombres. Fueron tras ellos, ya que querían conocerlos. Resulta que eran unos bailarines muy famosos en Italia. Mi amiga se enamoró de uno de ellos, muy amable y cordial. Este le regaló un collar con un corazón de oro, que conserva hasta ahora, aunque no estén juntos.

Texto:
Kataríná
Vidová

**Imagen de
dominio
público**

MI MADRE Y UN FAMOSO

Klára Kubišová

Un día mi madre estaba en una conferencia motivacional. Durante la pausa fue a tomar un café a un bufet que había allí. Entonces un hombre mayor de unos 60 años se acercó y se sentó en la misma mesa. El hombre le preguntó a mi madre de dónde era. Ella le dijo que era de un pueblo pequeño cerca de Nové Mesto Nad Váhom. Él respondió que tenía un concierto cerca de Nové Mesto por la noche y preguntó que si ella quería ir a su concierto. En ese momento ella se enteró de que ese hombre era Janko Lehotský. Resulta que él también quería que ella viniera a su fiesta de cumpleaños. Le dio su dirección y le explicó la forma de llegar allí. Al final hablaron un poco más, él le pagó el café y le preguntó por la fiesta otra vez. Ella le dijo que desafortunadamente no podría ir. Pues mirad, la verdad es que ella sí que podía ir, pero no quería.

Texto: Klára Kubišová

ŽIVOT V KANADE VERZUS ŽIVOT V ŠPANIELSKU

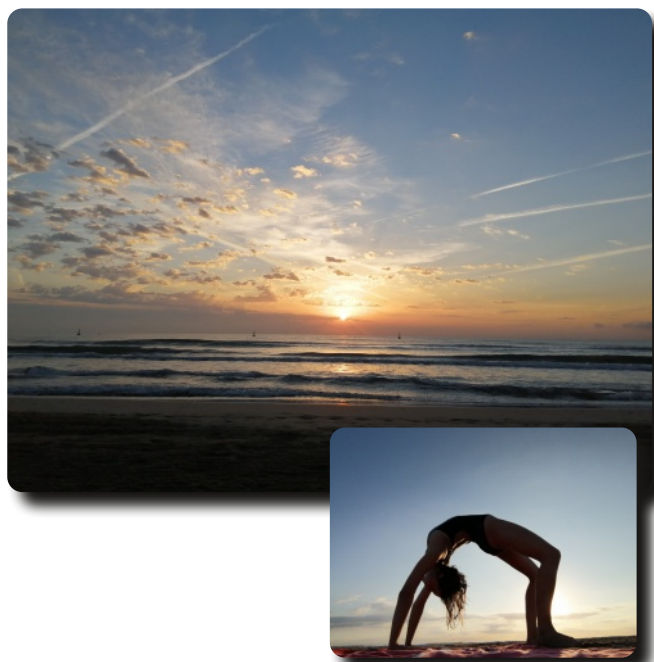
Laura Majerníková

Naše dve šikovné študentky Adriana Mišíková a Viktória Mária Balušíková sa rozhodli tento rok pre štúdium v zahraničí. Avšak krajiny, ktoré si zvolili, sa líšia nielen školským systémom, kultúrou či mentalitou, ale aj diametrálne iným podnebím a v neposlednom rade aj časovými pásmami, ktoré ich delia (delí ich 6 časových pásiem). Zatiaľ čo Viky sa rozhodla pre štúdium v Španielsku, ako opatrovateľka detí, Adä sa rozhodla trochu netradične pre Kanadu v hostiteľskej rodine. Obidve majú spoločné to, že v zahraničí študujú. O tom, aké má ich štúdium výhody či nevýhody som pre vás, ktorí nad niečím podobným uvažujete, zistila, tak verím, že sa dozviete nové a potrebné informácie.

VIKY ZO ŠPANIELSKA

Prečo si sa rozhodla pre Španielsko?

Hlavným dôvodom je určite to, že študujem na bilingválnom slovensko-španielskom gymnáziu. Za tie tri roky som sa zamilovala do tohto jazyka a veľmi ma lákalo spoznať celkovú kultúru, ľudí a ich zvyky. Španielsko je krajinou, kde je veľa slnka, je taká teplejšia a celkovo mi príde aj taká veselšia.

A prečo práve Valencia?

Keby si môžem vybrať akékoľvek miesto, tak pravdepodobne by som išla niekam na sever nakoľko príroda je bližšia slovenskej a celkovo ma to tam veľmi láka, lebo sú tam hory, lesy, nachádza sa tam veľa koní, takže keby si môžem vybrať určite zamierim na sever. Avšak nakoniec som sa rozhodla pre Valenciú, a to preto, lebo v 2.ročníku sme mali absolvovať výmenný pobyt, ktorý sa žiaľ kvôli pandémie, už dva roky po sebe zrušil/preložil. V tomto meste býva moja dvojica z intercambia- Marcos. My dvaja sme si stále písali, boli sme v kontakte od kedy vypukla pandémia a vo mne zostala túžba ho spoznať tak naozaj a teda zažiť rok v zahraničí.

Školský systém

V porovnaní s Adäou je školský systém oveľa podobnejší slovenskému. Až na fyziku, tu mám úplne rovnaké hodiny ako by som mala na Slovensku. Avšak školský rok tu nie je rozdelený na dva polroky, ale na trimestre. Po každom trimestri tu máme skúšky "evaluación" (hodnotenie). Je to vlastne týždeň, kedy píšeme písomky, je to ako príprava na našu maturitu, ktorá sa u nich nazýva "Prueba de acceso a la universidad". Túto skúšku budeme mať v júni a teda na konci každého trimestra nám

profesori dávajú precvičiť si niečo veľmi podobné, aby sme si zvykli na formu písania, ktorú od nás vyžadujú. Ja som vlastne v maturitnom ročníku, aj keď na BSŠG by som bola vlastne "iba" vo 4. ročníku. Avšak ja som na gymnázium išla z 9. ročníka a teda po oficiálnej nostrifikácii môjho štúdia na Slovesnu za ekvivalent španielskeho som bola pridelená do ročníka "2. de bachillerato", za čo som veľmi vďačná, aj tak som najstaršia v triede. Moji spolužiaci majú 16-17 rokov a ja mám 19, takže tu už by som mala byť na vysokej škole.

HODNOTENIE: Hodnotenie je tu od 0 po 10.10 je najvyššia známka, ktorú môžem dosiahnuť a na to, aby som prešla písomkou musím dosiahnuť minimálne 5 bodov (ak písomkou neprejdem, musím ju opakovať). Avšak tu sa nepíšu neohlásené písomky alebo písomky každý týždeň. My máme predpísané napr. 2 písomky za jeden trimester a tie sa musia splniť. Sú to písomky, ktoré sú veľmi náročné a majú veľkú hodnotu. Trvajú zvyčajne 1,5 hodiny a ak sa na ňu poctivo nepripravíte, nemáte šancu to celé stihnúť.

PRIEBEH VYUČOVANIA: Pre mňa je to tu veľmi náročné, nakoľko hodiny tu trvajú 55 minút a za deň máme 6 alebo 7 hodín. Vyučovanie sa nám začína o 8:00 hod, pričom prvé tri hodiny sú úplne bez prestávky. Po prvých 3 hodinách máme 30 minútovú prestávku "patio", po ktorej máme ďalšie dve hodiny v kuse, nasleduje prestávka a ďalšie dve hodiny. Domov prídem okolo 15.00 a okolo 15:30 obedujem. A ešte taká zaujímavosť- zvonček nám tu nezvoní štýlom "crrrn", ale vždy nám pustia nejakú španielsku pesničku.

Správajú sa k tebe profesori ohľaduplnejšie, berú na vedomie to, že nie si rodená Španielka?

Všimla som si, že na písomkách mi nestrhávajú body za napríklad zle použitú predložku. Avšak na hodine, že by sa ma pýtali či rozumiem alebo hovorili pomalšie, tak to nie. Taktiež, keďže som v oblasti, kde požívajú "valenciano", niekedy im ťažšie rozumiem.

Covid opatrenia na škole

Ráno nás do školy púšťajú až presne o 8.00 a to tak, že príde daný vyučujúci dole ku dverám, každému odmeria teplotu a ide s nami do triedy. Každý musí nosiť buď rúško alebo respirátor, je jedno, čo si vyberiete. Piť môžeme len keď potrebujeme, jesť nesmieme. Triedy sa veľmi často dezinfikujú a musíme mať stále otvorené všetky okná a dvere. V Španielsku to berú naozaj vážne.

Covid situácia v Španielsku, celkové opatrenia

Ako som už spomenula, Španieli naozaj berú celú túto situáciu veľmi vážne. Rodina, v ktorej som nosí respirátor aj na ulici čiže naozaj väčšina ľudí je tu veľmi opatrná, čo sa opatrení týka. Navyše majú aj vysokú zaočkovanosť.

Mimoškolské aktivity

Tým, že som tu aj ako operka a po obede sa musím starať o dve deti, nemám skoro žiaden voľný čas, ktorý by som mohla využiť na mimoškolské aktivity. V škole máme divadelný krúžok, na ktorý som sa veľmi chcela prihlásiť, taktiež som chcela chodiť aj na angličtinu, nakoľko u nás na škole je to celkom bieda a tiež som chcela vyskúšať aj kurz tanca "bachata", no nejako sa začal október, my sme sa začali už naozaj

učiť a zistila som, že vlastne ani na to učenie nemám veľmi čas, takže všetko to nejak padlo. Avšak našla som si takú skupinku, s ktorou sa chodím aspoň každý piatok večer korčuľovať. Sem-tam si chodím s niekým zabehať na pláž, ale to je tak moje maximum čo sa mimoškolských aktivít týka. Ešte by som chcela spomenúť, že pred nedávnom som sa bola ukázať jednej modelingovej agentúre, nakoľko sa modelingu venujem aj na Slovensku. Oni si ma pozreli, nafotili a povedali mi, že som ich zaujala, lebo také typy dievčat ako som ja tu nemajú. Táto agentúra ma z času na čas pošle na nejaké fotenie, ktoré zatiaľ nie je honorované, ale to mi vôbec nevadí, lebo mňa to naplňa.

Keď už si spomenula to, že robíš au-pair-ku, môžeš vysvetliť, ako si sa dospela k rozhodnutiu, že popri štúdiu v Španielsku budeš bývať v hostiteľskej rodine, v ktorej sa budeš ešte aj starať o deti?

Minulý rok v auguste som bola robiť opatrovatelku na Tenerife. Túto príležitosť som našla na internetovej stránke a neskôr mi napadlo, že by som to mohla skúsiť aj cez školský rok, s tým, že by som sa deťom venovala iba po obede, po škole. Videla som v tom zo začiatku veľkú finančnú výhodu, nakoľko, keď sa ide cez agentúru, ročný pobyt v Španielsku stojí približne 10-12 tisíc eur a ja som za celé vybavovanie dala dokopy okolo 400 eur. Tento proces mi trval cca od októbra do júna na veľvyslanectve v Bratislave som bola cca sedemkrát a celkovo zaberie to naozaj veľmi veľa času vybavovať všetky dokumenty a povolenia, bolo to pre mňa veľmi náročné, nedarilo sa

mi to a ešte v júni som si myslela, že nikam nepôjdem. Ak nad tým niekto premýšľa, nech začne čím skôr. Avšak nikomu by som veľmi neradila to, čo som spravila ja, pretože ja som sa celkom precenila a nezvládam to aj robiť operku, aj študovať. Je to naozaj veľmi náročné, keďže opatrujem 2 chlapcov vo veku 9 rokov s tým, že každý trpí nejakým postihnutím a ja sa o nich starám celé poobedie až do 21:00, kedy ich uložím spať a vtedy sa začínam učiť.

Čo by si odkázala študentom na našej škole, ktorý tiež rozmýšľajú nad pobytom v Španielsku?

Je to veľké dobrodružstvo a netreba mať ilúzie o tom, že to bude najlepší rok môjho života, ale určite jeden z najzaujímavejších. Bude ťažký, budú aj slzy, ale prídu krásne momenty, netreba sa vzdávať. Sama si to stále opakujem, ale už konečne po 2 mesiacoch začali prichádzať. Nie je to asi pre každého, ale ak máte chuť zažiť úplne iný spôsob života a ste ochotní sa adaptovať na inú kultúru, určite chodte do toho!

Prečo si sa rozhodla pre pobyt v zahraničí?

Od malička som vedela, že raz chcem na takýto ročný pobyt do zahraničia ísť. Nevedela som kam, ale vedela som že na 100% chcem aspoň rok študovať v zahraničí. Ešte kým som ani nechodila na španielske gymnázium, moja sestra bola na ročnom pobyte v Austrálii, jej skúsenosť ma ešte viac povzbudila k tomu, aby som išla do niečoho podobného.

Študuješ na bilingválnom slovensko-španielskom gymnázii, takže moja ďalšia otázka znie, prečo si sa rozhodla pre štúdium v Amerike, konkrétne v Kanade?

Ja som sa rozhodovala medzi 3 destináciami: Austráliou, Španielskom a USA. Veľa som sa rozprávala s kamarátmi, ktorí už navštívili niektoré z týchto krajín a moje rozhodnutie nakoniec padlo na USA. To bol ešte rok 2019-2020 a v tom čase vypukla pandémia Covidu, takže som to hneď odložila. Taktiež som vnútorne cítila, že ešte neprišiel môj čas. Na začiatku 3. ročníka mi bol diagnostikovaný chronický zápal v čreve, kvôli ktorému som bola dvakrát hospitalizovaná v nemocnici, takže nakoniec som bola veľmi rada, že som takéto problémy nemusela riešiť v zahraničí. Neskôr počas roku 2020 do mňa opäť vošiel taký "chtíč", že musím ísť študovať niekam do zahraničia. Vnútorne som bola presvedčená, že idem do USA, ale po rozhovoroch s rodičmi sme sa dohodli, že tatino skúsi napísať svojmu bratrancovi, ktorý žije aj so svojou rodinou v Kanade či by som nemohla

byť u nich, nakoľko majú jednu voľnú časť domu so samostatnou kuchyňou aj sociálnymi zariadeniami. Takže takto som sa dostala k môjmu pobytu v Kanade.

Školský systém

Kanadský systém školstva je úplne odlišný od slovenského systému. Klasický rozvrh ako máme my oni nepoznajú. Kanaďania si navolia 8 predmetov na rok. Každého polroka sa venujú 4, tie sa im striedajú dookola. V našej škole kvôli pandémie Covid19 máme rozvrh rozdelený na týždeň 1 a týždeň 2. V týždni 1 sa študenti venujú dvom predmetom a v týždni 2 ďalším dvom. V 11. ročníku (naš tretí) si už žiaci volia predmety podľa toho, čo potrebujú na vysokú školu/ podľa toho, čomu sa chcú v budúcnosti venovať. Na výber majú napríklad: business, economic, health and nutrition, fashion, je tu viac druhov telesnej: gym, telesná vonku... Každý sa tu venuje tomu, čo ho naozaj baví a využije to v budúcnosti. Ja mám predmetov o niečo viac. Celkovo sú tu predmety viac komplexnejšie. Napríklad predmet science obsahuje chémiu, fyziku aj biológiu. Každý týždeň sa venujem len niekoľkým predmetom, nie všetkým, ale za polrok, ktorý tu strávim sa mi prestriedajú všetky predmety, ktoré by som mala aj na Slovensku.

Učitelia nám vždy na začiatku týždňa rozdajú potrebné materiály na nasledujúci týždeň (napr. na matematike rozdajú riešenia ku všetkým príkladom, čo budeme

počítač plus nejaké predpripravené papiere na grafy, keby si ich niekto chce narysovať). Ďalší rozdiel je, že nepoužívame zošity ani učebnice, využívame poväčšine fotokópie, ktoré nám dávajú učitelia.

Taktiež ak nejaký študent nemá notebook, škola mu ho vie požičať. V škole máme jedáleň aj bufet, kde si môžeme kúpiť naozaj čokoľvek (napr. hranolky, šaláty, vegánske hamburgery, koláčiky). Každý piatok máme na škole "fashion friday". Škola zadá tému, na ktorú sa môžeme, ale nemusíme obliecť. Pokiaľ sa na danú tému študent oblečie, môže sa zapísať do losovania o poukážku do Starbucks-u.

HODNOTENIE: V Kanade nedostávame známky, ani percentá. Po každom opakovaní (opakovania sú vždy dopredu ohlásené a píšú sa na konci týždňa ako zistenie, čo sme sa za daný týždeň naučili) nám na mail príde hodnotenie, koľko bodov z maximálne možných sme získali. Veľké písomky sa tu píšú len dvakrát za rok- na konci 1. a na konci 2.polroka.

PRIEBEH VYUČOVANIA: Počas jedného dňa sa študenti venujú dvom predmetom, jeden predmet trvá 2,5 hodiny, potom nasleduje 1,5 hodinová prestávka a nasleduje 2,5 hodiny trvajúci ďalší predmet. Takže jedna vyučovacia hodina v Kanade sa rovná cca 3-4 vyučovacím hodinám na Slovensku

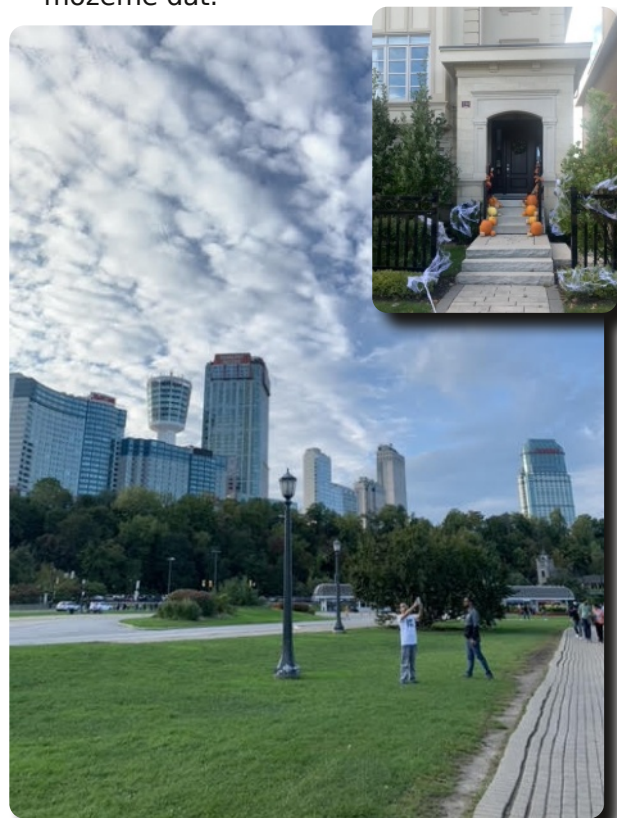
Čo sa mi najviac páči na škole je to, že je to tu naozaj iné ako na Slovensku, takže taká zmena. Stretávam sa tu s veľa ľuďmi rôznych národností. Moja obľúbená časť školy je knižnica, kde si môžem zadarmo požičať knihy (je tam veľký výber a naozaj dobré knihy) a dobre sa mi tam učí. Správajú sa k tebe profesori ohľadupľnejšie, berú na vedomie to, že nie si rodená hovoriaca? V škole mám predmet angličtinu, volá sa English as a second language, ktorá je pre zahraničných študentov. Takže tam v podstate na náš všetkých berú ohľad, berieme podobné učivo ako aj ostatní študenti, len máme ma to viac času. Všetky ostatné predmety mám s "normálnymi" žiakmi. Špeciálny prístup tu nemám, jedine keď náhodou nerozumiem nejakému

slovíčku, tak mi ho učiteľ vysvetlí.

Covid opatrenia na škole

Mali by sme dodržiavať rozostupy. Stále musíme mať nasadené rúška, iba pokiaľ jeme si ho môžeme zložiť. Avšak taká zaujímavosť je, že jesť môžeme hocikedy počas hodiny, kedy máme chuť. Minule nám napríklad priniesla sama učiteľka "snacky", že keby sme hladní počas hodiny, tak si môžeme dať.

Covid situácia v Kanade, celkové opatrenia

Pravidlá sa tu stále menia, ale veľmi sa tlačí na očkovanie. Všade pri cestách sú billboardy, ktoré nabádajú ľudí, aby sa dali zaočkovať. Očkovaní ľudia tu už fungujú viac-menej "normálne", môžu chodiť do kina, reštaurácie, dokonca aj v našej škole na niektoré krúžky môžu chodiť len

zaočkovaní študenti.

Mimoškolské aktivity

V škole je väčšina krúžkov cez obedovú prestávku 11:00-11:40. Je ich tu naozaj veľa, ako napríklad debata, art, eco club, rôzne športové... keďže herectvu som sa venovala aj na Slovensku, chcela som sa tu prihlásiť do divadelného krúžku, nakoniec som sa však rozhodla nájsť si niečo mimo školy. Ešte na Slovensku som si našla miesto, kam by som mohla chodiť na hodiny herectva tu v Oakville (mesto, v ktorom bývam) prihlásila som sa tam. Po pár týždňoch, čo som sa tu už viac zorientovala, som našla jedno herecké štúdium v centre Toronta (kde chodila aj moja obľúbená herečka), tam síce musím dochádzať vlakom a metrom asi 2 hodiny v nedeľu, ale je to niečo, čo ma veľmi baví a je to opäť veľká zmena oproti Slovenku.

Kedže bývaš v podstate sama, ako si si zvykla na to, že zrazu sa o sebe staráš len ty?

Keď som bola doma, bola som zvyknutá, že keď niekde chcem ísť, odviezli ma rodičia. Tu sa musím viac prispôbovať rodine, v ktorej žije. Sama si tu varím, upratujem, periem, nakupujem a niekedy je to veľmi ťažké spojiť so školou. Veľmi sa tu zhoršilo počasie čiže na aktivity, na ktoré som sa presúvala na bicykli alebo peši ma "musí" voziť niekto z tejto rodiny, lenže oni tiež nie vždy môžu práve vtedy, keď to ja potrebujem. Čiže toto je také negatívum, že musím sa spoliehať aj na ostatných, aj keď by som chcela byť čo najviac samostatná.

Interview

Čo by si odkázala študentom na našej škole, ktorí tiež rozmýšľajú nad pobytom v Kanade?

Zapájajte sa do všetkého, do čoho sa dá zapojiť, okrem drog, drogy neberte!! (smiech), komunikujte. Aj keď nebudete mať zo začiatku priateľov, nebojte sa spoznávať nové veci aj sami. Keby som to mala zhrnúť, tak poviem: nebojte sa, komunikujte a určite niekam choďte. Je jedno či je to Mexiko, Španielsko alebo Kanada, choďte!

Text: Laura Majerníková

Fotografie:

Viktória Mária Balušíková
Mišíková, Adriana

ERES PEQUEÑO

Oliver Papiernik

Cuando era pequeño quería trabajar en la compañía de mi padre. Una vez mi padre me dijo: "Tú no puedes trabajar ahí, eres pequeño." Y yo le dije: "No soy pequeño, ¡mira qué cabeza más grande tengo!"

Texto: Oliver Papiernik
Imagen de dominio público

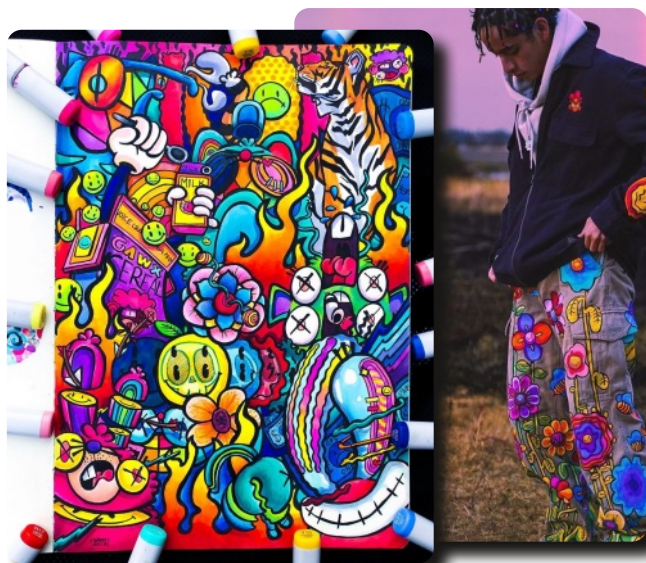
Anécdotas

DOODLES

Lukáš Král

En nuestro mundo hay muchas formas de divertirse y de relajarse. Gracias a nuestra creatividad, podemos evocar una sonrisa en otra gente, podemos transmitir información importante, pero también podemos inventar y crear cosas nuevas y originales. Una de las formas de expresar nuestras ideas de una forma creativa es dibujar. La gente ha estado dibujando durante mucho tiempo por varias razones. La creatividad no tiene límites y por eso han aparecido muchos estilos para dibujar algo. Uno de ellos son los garabatos o "doodles" en inglés.

La palabra "doodle" se utilizó por primera vez a principios del siglo XVII y significaba entonces "locura". En 1930 se acuñó el término "to dawdle", que significa "perder el tiempo" o "aburrirse".

Mucha gente no sabe que este estilo "loco" se puede realizar durante llamadas telefónicas aburridas o durante lecciones de matemáticas en el borde de nuestro libro de trabajo. Estos dibujos no tienen un significado profundo. Pueden ser de diferentes formas, pueden reflejar algunos personajes de nuestra imaginación o de películas, diferentes cosas, animales o una persona de nuestra vida. También podemos añadir una expresión a cada cara. En estos dibujos no importa el detalle, lo único importante es trasladar al papel lo primero que se nos venga a

la cabeza. Todo lo que se necesita es papel y bolígrafo, pero los "doodles" pueden alcanzar un nivel profesional.

Un artista conocido como Mr. Doodle ha ampliado aún más los límites del dibujo y de los "doodles", modernos ya que se ha acercado a la comunidad de artistas que se centran en este tipo de dibujo. Mr. Doodle nació en Inglaterra y comenzó a dibujar cuando tenía 9 años. Ahora tiene su canal de youtube donde podéis aprender a dibujar estos "doodles".

Hay muchas formas de utilizar este estilo de dibujo. Gracias a los "doodles", muchas cosas aburridas pueden cobrar vida rápidamente. Esta idea fue promovida por otro artista conocido como Gawx. En sus videos de youtube dibuja "doodles" en varios objetos como zapatillas, teléfonos móviles, patinetes y ropa. Esto se llama "personalización" o "customization" en inglés. Si pensabáis que solo podían aparecer etiquetas y grafitis en las paredes, estáis muy equivocados. Combinando grafitis y "doodles" podemos dibujar "doodlegrafitis". Gawx también los dibujó en la pared de su casa en uno de sus videos.

En mi opinión, los "doodles" son algo muy agradable que puede decir mucho sobre una persona en el momento en que los dibujó.

Fuentes de información

https://www.askart.com/artist/Mr_Doodle/11342628/Mr_Doodle.aspx

<https://sk.wikipedia.org/wiki/Doodle>

Texto:

Lukáš Král

Autorretrato:

Lukáš Král

Fotografías:

fuentes Internet

Grafity

Pouličné umenie, ktoré sa označuje ako vandalizmus, ale pre iných je to zase krásny umelecký štýl.

Áno, ide o grafity, nápisy na vagónoch, stenách a prakticky všade, kam sa rozhodne writer vystaviť svoje dielo. Umenie, ktoré čelilo večnej kritike, ale každým rokom je o niečo viac uznávané ako druh moderného umenia v podaní písmen.

Stále však nie je širokou verejnosťou vždy pozitívne prijímané alebo všeobecne prijímané ako umenie, nepovažuje sa za zmysluplný výraz, a preto sa označuje i ako vandalizmus. Podľa mňa je však toto označenie nespravodlivé, pretože si vyžaduje rovnakú kreativitu a tvrdú prácu ako iné formy pouličného umenia.

Veľa ľudí nechápe zmysel grafity, považujú ho za odpad, ale títo ľudia by sa mali zamyslieť nad tým, aká je vlastne idea, podstata grafity art.

Podstata grafity

Podstata grafity spočíva v tom, že writer (osoba, ktorá píše alebo maľuje graffiti/tagy) prezentuje svoje pseudomeno vo forme tagu alebo grafity, pomocou prostriedkov, ktoré má pri sebe (spreje či fixky), a jeho úlohou je sa odlíšiť od ostatných vo viacerých smeroch, ide hlavne o štýl a meno.

Vďaka podstate dokážeme pochopiť, prečo sa každý prezentuje pod svojím nickom, čiže svojím pseudomenom.

Od prvého tagu až po dnešných grafity umelcov

Slovo „graffiti“ pochádza z gréčtiny aj taliančiny - z gréckeho slova „graphein“, ktoré znamená „písať“, a z talianskeho slova „graffito“, ktoré znamená „škrabanec“.

Prvý známy príklad grafity „moderného štýlu“ sa nachádza v starovekom gréckom meste Efez. Grafitu zobrazuje odtlačok ruky, ktorý trochu

pripomína srdce, spolu s odtlačkom nohy a číslom. Predpokladá sa, že to naznačovalo, že neďaleko sa nachádza bordel.

Všetko začalo tým, že mladí ľudia začali písať fixkami svoje mená alebo prezývky na všetko okolo seba. Počiatky graffiti, ako moderného výtvarného umenia, siahajú do 60. rokov 20. storočia do mesta New York. Prvý tag, teda jednoduchý podpis napísal TAKI183, ktorý vytvoril mladík menom Demetrius. Tento obyčajný chalan sa živil ako poštový doručovateľ. V roku 1971 bol v New York Times uverejnený článok, ktorý mu bol venovaný, s názvom „Taki narástol na vlne nasledovníkov“. Tag vytvoril preto, aby si istým spôsobom označil svoje teritórium.

Hlavným médiom v New Yorku bol obrovský dopravný systém metra. Písanie svojho mena sa stalo záležitosťou svojského sebavyjadrenia, pretože ten, kto mal najviac podpisov na najrozličnejších miestach, bol uznávaný a mal rešpekt ostatných writerov.

Už koncom 70. rokov boli tagy veľmi rozšírené a každý, kto sa chcel dostať do povedomia širšej verejnosti, musel vymyslieť niečo nové. Spreje boli tým pravým nástrojom, ktorým sa dalo v krátkom čase vytvoriť piece svojho mena. Vďaka nim sa z tagov prešlo na niečo zložitejšie.

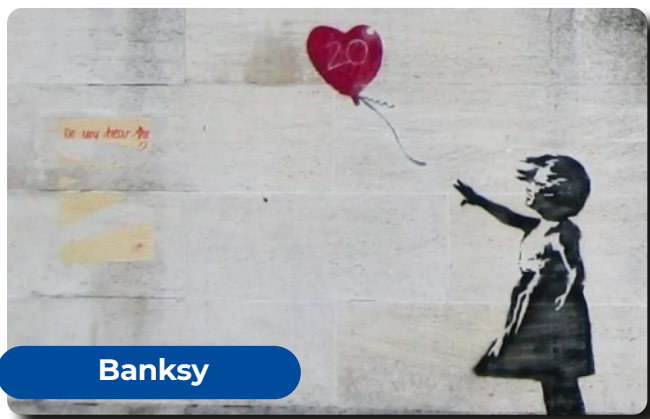
V 80. rokoch sa média začali primárne zaujímať o tento nový umelecký smer, hlavne kvôli tomu, že bol označovaný ako vandalizmus.

Časom sa grafity stále vyvíjali. Newyorskí writeri maľovali stále komplikovanejšie a farebnejšie diela, vymýšľali nové štýly a techniky maľovania so sprejom, aby sa odlíšili od ostatných writerov v meste a samozrejme, aby si

získali ich uznanie.

Grafity, ako umelecký smer, sa od jednoduchých fixových podpisov pretransformovalo do dynamického kreatívneho umenia, z ktorého v priebehu 90.rokov vznikla odnož grafity - Street Art. Street Art má viacero podôb, napr. obstriekavanie šablón, lepenie nálepiek, plagátov ...

Medzi najpopulárnejších writerov patria Cornbread, Seen, Revok, Dondi a Banksy.

Grafity slovník pre každého writera

V grafity svete je pomerné dôležité ovládať nejaké pojmy, ktoré sa vyskytujú medzi writermi (osoba ktorá tvorí grafity) alebo ako sa volá „piece“ (grafity maľba na ľubovoľnom povrchu), podľa jeho štruktúry.

Medzi najzákladanejšie výrazy patria „king“ a „toy“. King je osoba, ktorá sa považuje za kráľa, čiže uznávaného writera vo svojej štvrti, okolí. Naopak toy znamená začiatok, ktorý nemá ešte štýl. Väčší počet writerov môže tvoriť „crew“. Miesto, kde sa maľujú alebo tvoria grafity je „spot“. Spot môže byť legálne miesto, ale taktiež nelegálna zóna. Spot nazývaný „Nebeské miesto“ je kus grafity vytvorený na ťažko dostupnom mieste, ako je strecha alebo nadjazd. „Nebeský“ preto, že je tak vysoko, že smeruje k „nebesiam“. „Miesto“ odkazuje na skutočnosť, že často ide o vážnu výzvu na nebezpečnom mieste a v prípade nehody môže umelec zomrieť a „ísť do neba“. „Blackbook“, skicár známy tiež ako „piece book“ je kniha alebo zošit často používaný na skicovanie a plánovanie potenciálnych grafity, ktoré nazývame „sketch“. Takisto sa používa aj na zbieranie značiek od iných writerov. Je to prakticky najcennejší majetok umelca.

Grafity na streche budovy sa nazýva „rooftop“ a „yard“ je miesto, kde sú odstavené vagóny metra alebo vlakov, prípadne inej dopravy.

Nekonečno štýlov v grafity svete

Od počiatkových bojov až po možno najrozšírenejšiu formu umenia sa grafity vyvinulo v rôznych štýloch, ktoré teraz prevládajú v uliciach.

Medzi najpopulárnejší štýl, ktorý vidíme vo svete sú Tagy. Tagy sa považujú za najstaršiu techniku grafity, ktorá sa stále využíva pomerne často. Zo začiatku išlo čisto o podpis, ktorý sa neodlišoval od ostatných. Avšak v dnešnej dobe každý writer má svoj vlastný štýl písania jednotlivých písmen.

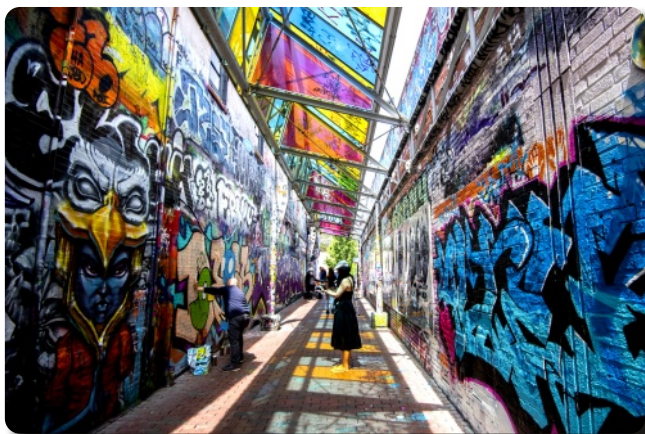
Ako ďalší používaný druh môže byť Throw Up, ktorý má špecifické písmená vo svojich rysoch a štýle. Význam Throw - upu je zanechať jasný rozpoznateľný podpis, takisto sa často používa pri bombingu. Proces maľovania zvyčajne nemá trvať dlhšie ako dve minúty.

Bombing je štýl grafity umenia, ktorý sa zakladá na rýchlosti, to znamená že ide o čo najrýchlejšie urobený piece za čo najkratšiu dobu.

Simple style je jednoduchý štýl využívaný hlavne začínajúcim writerom. Vyznačuje sa nekomplikovanými tvarmi písmen. Písmená sú modelované, oddelené avšak môžu vykazovať rysy a jednotu štýlu.

Wild style je ťažko čitateľný, ale hlavne atraktívny na pohľad. Tento štýl sa dá ťažko dešifrovať, ale je vizuálne rovnaký alebo dokonca pútavejší ako ostatné štýly grafity. Mnohí ho považujú za kráľovnú newyorských grafity. Vzájomne prepojené písmená, šípky, hroty a ďalšie ozdobné prvky sa navzájom spájajú, čo sťažuje rozpoznanie toho, čo bolo napísané. Vzor písmen vytvára dynamické abstraktné obrazy, kde písmená väčšinou dokážu rozpoznať iba profesionáli.

Complex style nadväzuje na wild style, má podobnú štruktúru, kde nájdeme väčší počet ozdôb, prepojení ale aj zrkadlových efektov. Tento štýl je známy väčšou slobodou a nedodržiavaním pravidiel, ktoré nedodržiajú abecedu.

3D style je odlišný štýl, pretože sa tu neobjavujú žiadne tradičné rysy. Niektorí writeri 3D style považujú za vrchol grafity, iní tvrdia, že tí ktorí používajú tento štýl nie sú writeri, ale len umelci.

Použité zdroje

<https://gigafox.ru/sk/preryvanie-beremennosti/vy-znaete-chto-takoe-graffiti-istoriya-graffiti/>

<https://referaty.aktuality.sk/graffiti/referat-25223>

Text: Lukáš Jankovík

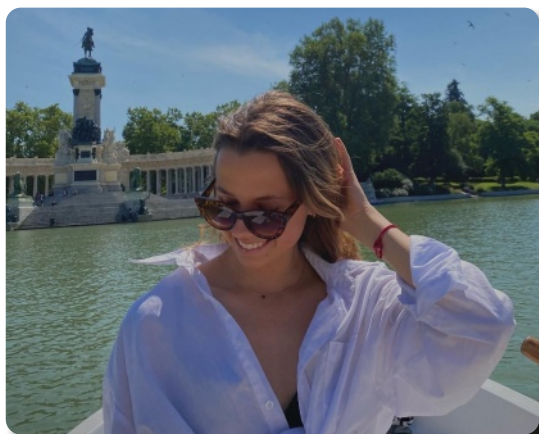
Fotografie: zdroj Internet

JA A ŠPANIELSKO

Nikola Lintnerová

Už sú tomu 3 roky, čo som prvýkrát vstúpila na vyhriatu španielsku zem slnečnej Malagy. Hneď po nadýchnutí sa jemne chladného morského vánku som vedela, že som našla svoju spriaznenú krajinu. Bolo to tesne po skončení prvého ročníka na španielskom gymnáziu, čo znamenalo len jednu vec. Musela som „zapnúť“ svoje jazykové znalosti, pretože práve tie zaujímali mojich

ako náhle budem schopná cestovať sama, hlavné mesto Madrid, bude prvá destinácia, do ktorej sa vydám. A tak sa aj stalo. V Madride som našla veľa skvelých kamarátov, no taktiež aj niečo pre mňa neočakávané. Svoju budúcnosť. Vďaka nezabudnuteľným zážitkom s mojimi „madrileños“ a samotným mestom som si predsavzala, že sa tam raz vrátim, no už ako študentka nejakej madridskej univerzity.

Od vtedy prešiel nejaký čas. Moje stredoškolské štúdium sa pomaličky blíži ku koncu a ja stále s istotou môžem povedať, že nenastal deň, kedy by som, čo len na sekundu, o tomto sne zapochybovala. Otvorenosť a priateľskosť Španielov mi každý deň vyčarovali úsmev na tvári a neskôr uľahčovali rozprávať ich materinským jazykom. Nachádzam v sebe to moje španielske „ja“ a pomaly začínam chápať, prečo ma moji blízki volajú „naša Španielka“.

Text a fotografie:

Nikola Lintnerová

rodičov omnoho viac ako samotné Španielsko. Obklopená tabuľami v španielčine, vôňou španielskych jedál a hlučnými Španielmi, som sa snažila prepnúť do módu „español“. Netrvalo dlho a už som „hablovala“ ako pyšná študentka bilingválneho gymnázia. Od našej spomenutej rodinnej dovolenky sme tam začali chodiť každé leto, a niekedy sme si do Španielska urobili výlet aj počas jesene a zimy. Už vtedy som vedela, že

ROZLÚČKA PIATAKOV

Tereza Hlávková

Tento rok nie je iný ako tie predtým. Aj tento rok sa lúčime s jednou triedou, ktorá sa už blíži k svojmu „dátumu spotreby“, svojmu koncu štúdia. Niečo sa však naozaj zmenilo. Iný je tým, že my sme piatáci roku 2022.

Naša trieda sa začala formovať už v roku 2016, keď sa 34 ľudí z rôznych kútov Trenčianskeho a Trnavského kraja rozhodlo podať prihlášku na Bilingválne slovensko-španielske gymnázium v Novom Meste nad Váhom. Naše prvé stretnutie by sa však asi nedalo prirovnať k romantickému stretu v španielskej telenovele. Na prijímacích skúškach sme si prvýkrát, avšak ešte neoficiálne, sadli do lavíc našej budúcej školy. Prepočítavali sme nielen príklady z matematiky, ale pozorovali sme našich súperov, budúcich spolužiakov.

September 2017. Prvýkrát sme vstúpili do našej školy s prívlastkom „študent“. Nebol to len

nový kolektív, ale aj prechod zo základnej školy na vyšší level – level strednej školy. Hneď v prvý deň naše ružové predstavy o strednej škole zmrazila naša nová pani triedna profesorka Baniari. Natešene čakajúc sme sedeli v triede pri kuchynke, ktorá sa onedlho stala našim brlohom

na celé štyri roky, keď pani profesorka Janka Baniari vkročila za jej prah a hneď rázne spacifikovala Mateja a jeho vyloženú nohu. Vystrašení sme neprestali byť ani po prvom týždni. Španielski profesori José i Susana a pani profesorka Kováčová nás ihneď ponorili do jazyka, ktorý sa mal

čoskoro stať naším každodenným chlebom. Španielčina bola pre nás ako pravá španielska dedina. Našimi najväčšími nepriateľmi sa stali rôzne použitia ser/estar/hay alebo časovanie pravidelných či nepravidelných slovies vo všetkých formách a časoch. Na hodinách s profesorom Manuelom sme sa dorozumievali rukami aj nohami, a to doslovne. Ako praví študenti sme využili naplno všetky možnosti triednych výletov - v marci sme brázdili svahmi na lyžiach a v júni sme zdolali takmer všetky vrchy okolia Ružomberka. Na konci prvého ročníka sme sa lúčili už len v počte 29.

Druhý ročník bol plný prekvapení hneď od začiatku. Už sme neboli tí najmladší a pri dverách

nás privítal profesorský zbor s novými členmi. Potom však nastalo to čoho sme sa tak obávali - matematika, fyzika, biológia a chémia sa na nás síce usmievali, ale tentokrát po španielsky. Matematiky a fyziky sa uchopila Filoména, biológie a chémie Manuel a španielčinou nás potrápil Jaime. Po roku driny a odriekania v oblasti španielčiny, sa nám opätovne spojili cesty s angličtinou a dejepisom. V prvom polroku nečakane odišli Philomena a profesorka Brišková a táto správa nás zastihla nepripravených. Stráž však čoskoro vymenil a miesto španielskeho matematika a fyzika zobral do rúk Salvador. A keď už spomínam tie prekvapenia, v júni nás čakalo ešte jedno - pani profesorka Baniari čakala bábätko. Dominika nečakala a budúca trieda III.BIL mala novú triednu profesorku - pani profesorku Majerníkovú. Natešených a hrdých z úspechov nás už odchádzalo do nového školského roka len 26.

V treťom ročníku sa niekoľkí z nás vybrali na vandrošku - vycestovali sme do rôznych kútov

Španielska, ale aj širšieho sveta - USA. Niektorí na päť mesiacov, niektorí na celý rok. Zatiaľ čo sme spoznávali pravú španielsku školu a rodinu, spolužiaci, ktorí pokračovali v štúdiu tu, na Slovensku, si odniesli nie málo spomienok z OŽAZU. S niektorými sme sa však mali možnosť stretnúť na ich výlete v Granade a Malage, na čele s profesormi Josém a Manuelom. Bol to bujarý rok, nielen vďaka našim cestám a výletom, ale aj vďaka príchodu celosvetovej pandémie. Asi nikto z nás nezabudne na moment, keď sme si na hodine dejepisu pozreli video o španielskej chrípke. V tom momente sa nám to zdalo priam neuveriteľné ako sa svet dokáže prestať točiť z ničoho nič. Čo mali byť dva týždne voľna, boli štyri mesiace zoznamovania sa s formou online vyučovania. Čoskoro sme si zvykli na nové rituály ako online hodiny v pyžamku s kakaukom v ruke. A tak sme si sadli do skutočných lavíc v našej červeno-žltej budove až 30. júna pri odovzdávaní vysvedčení.

Štvrtý ročník, bohužiaľ, nebol iný.

V septembri sme síce nastúpili všetci zdraví a odhodlaní, ale v októbri sme znova prešli na výučbu online formou. Aj napriek tomu, že nám chýbali rutiny bežných dní a tí, s ktorými sa počas nich stretávame, máme pár spomienok, na ktoré určite nikto z nás nezabudne. Bolo nám namálie, keď kocúr Riško takmer prehrýzol káble

pani profesorke Majerníkovej alebo keď sme nestíhali odovzdávať písomky z matematiky u Salvadora. Spoznali sme časový harmonogram spánku detí pani profesorky Kováčovej a každú matematiku sme začínali rozhovorom o aktuálnej pandemickej situácii s pani riaditeľkou. Častokrát sa aj nám podarilo niečo vyparatiť - s pani profesorkou Majerníkovou a pohárom vína sme oslávili jej narodeniny cez Microsoft Teams, mikrofóny sa nám mnohokrát vymkli spod kontroly svojvoľne, no kamerky sa nám zapínali už ťažšie. Situácia nám však umožnila prísť do školy aspoň na posledné dva mesiace. Rozlúčili sme sa s pani profesorkou Barančinovou a pánom profesorom Kincelom a vydali sme sa na ďalšie prázdniny.

Slovenčinu na niekoľko momentov vymenila španielčina preslovom krstného profesora Salvadora a túto výnimočnú chvíľu zakončila naša pani triedna profesorka Majerníková. Tancovanie do rána a viac chodové menu sme síce zamenili za privátnu diskotéku v našej triede a výborné torty, no užili sme si to naplno. Teraz už len chýba jedna drobnosť - maturita. Ale však: maturita - formalita, no nie?

Týmto sa ešte raz chceme poďakovať všetkým profesorom, ktorí prežili každé lajdáctvo, prepočuli každé výhovorky, no najmä profesorom, ktorí obohatili našu cestu novými vedomosťami, ale hlavne nezabudnuteľnými zážitkami. Ďakujeme!

Roky naozaj letia! Zdá sa nám to ako pred týždňom, keď sme písali prvé päťminútovky zo španielčiny, alebo keď sme na poschodí zažili prvé Vianoce. Piaty ročník je naozaj iný. Stučková mala byť oslavou a aj poďakovaním za všetkých päť rokov, no Covid to vymyslel trochu inak. Stučkovanie aspoň čiastočne nahradilo ten pocit vyjadrený slovami smiechu, smútku, no najmä vďačnosti. Chodba na poschodí opäť nesklamala - vyobliekaní sme poďakovali za všetky krásne, ale aj ťažké chvíle. Následne nám povedali pár slov pani riaditeľka a pani profesorka Baniari.

P.S: Ale držte nám ešte ale palce!!!

Text:

Tereza Hlávková

Fotografie:

archív

a Salvador Parra Camacho

ZBER PAPIERA

Dňa 19.11.2021 sa na našej škole uskutočnil ZBER PAPIERA, do ktorého sa i napriek daždivému a sychravému počasiu zapojili žiaci, rodičia, iní príbuzní a tiež učitelia. Vyprázdnili sa tak pivnice, sklady či iné priestory domácností či firiem. Ešte po 14. hodine nebolo tak úplne jasné, kto sa stane víťazom tohtoročného jesenného zberu, nakoľko prváci viedli pred tretiakmi o 70 kg. Tretiaci však ešte po vyučovaní zmobilizovali svoje sily, obtelefonovali príbuzných a prvákov zdolali. Celkovo sa nazbieralo 4537 kg, čo je naozaj skvelé číslo. Všetkým zúčastneným ĎAKUJEME! Spoločne sme pomohli škole i nášmu životnému prostrediu!

Jednotlivé triedy sa umiestnili nasledovne:

1. miesto: III. A, 1471 kg- 49,03 kg/ žiak
2. miesto: I.A, 1403 kg- 43,84 kg/žiak
- 3.miesto: IV. A, 846 kg- 28,20 kg/žiak
4. miesto: II. A, 371 kg- 14,27 kg/žiak

DIVADELNÝ FESTIVAL V ŠPANIELSKOM JAZYKU

Tento školský rok sa mal konať v Banskej Bystrici XI. ročník Divadelného festivalu v španielskom jazyku, na ktorý sa pripravovali i naši študenti v rámci Divadelného krúžku s profesormi Jaime Pérez Díaz a José Antonio

Casesa Ares. Z dôvodu nepriaznivej pandemickej situácie, kvôli ktorej bolo a je veľa divadelných skupín v karanténe, čo znemožňuje plynulé nacvičovanie diel, a z dôvodu sťaženej situácie ohľadom celkovej organizácie akcie takýchto rozmerov, bol festival tento školský rok ZRUŠENÝ.

SPOLUPRÁCA S UNIVERZITOU KONŠTANTÍNA FILOZOFA V NITRE

Tento školský rok sa žiaci tretieho ročníka pod vedením Mgr. Jaime Pérez Díaz a Mgr. Petronely Bombovej zapájajú do projektu Čitateľská gramotnosť, ktorá bude preverovaná pomocou literárnych textov. Projekt realizuje Katedra romanistiky Filozofickej fakulty Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, s ktorou sme nadviazali spoluprácu už minulý školský rok v rámci Dní hispánskej kultúry, ktoré organizovali. Držme našim tretiakom všetci palce, aby v projekte obstáli čo najlepšie!

PSYCHOLOGICKÁ INTERVENCIA

V mesiacoch september a október sa na našej škole realizovala psychologická intervencia. Zúčastnili sa jej žiaci všetkých ročníkov, ktorí s ňou súhlasili. S dvomi psychologičkami z Centra pedagogicko-psychologického poradenstva v Novom Meste nad Váhom a prevencie každá skupina absolvovala tri dvojhodinové sedenia. Podľa referencií žiakov z viacerých tried boli stretnutia veľmi prínosné a podľa slov pracovníčok CPPP boli naši žiaci zas veľmi aktívni a šikovní.

Text: Mgr. Petronela Bombová
Fotografie: archív

JUVENES TRANSLATORES

Annalena Slávka

Dňa 25.11. prebehla na našej škole online súťaž Juvenes Translatores, do ktorej nás zapojila pani profesorka Andrea Kováčová. Je to súťaž pre stredoškóľakov, ktorá nám umožní skúsiť si prekladanie z rôznych jazykov na „vlastnej koži“. Na súťaž sme mali určený čas 2 hodiny a boli nám dané prísne pravidlá. Na prekladanie sme mohli použiť len určité prekladače, napr. slovný online prekladač, alebo knižný. Zakázané bolo používať prekladač typu Google Translate, alebo diakritiku a úpravu slov vo Worde. Pomáhať nám nemohli ani profesori.

význam.

Pri tejto skúsenosti sme zistili, že prekladanie nie je vôbec také ľahké ako sa zdá a aby bol preklad presný, sa musíme nad ním poriadne zamyslieť a snažiť sa ho napísať čo najvernejšie originálu.

Som veľmi rada, že nám profesorka Kováčová sprostredkovala takýto typ súťaže, pretože ma jazyky a preklady zaujímajú a že som mala možnosť skúsiť si, čo práca prekladateľa znamená. Spoznala som veľký rozdiel medzi tlmočením a prekladaním, pretože pri tlmočení sa dajú veci povedať inak, ale v preklade to musí

Prekladalo sa zo španielčiny, angličtiny a nemčiny. Zo španielskeho jazyka prekladala Emma Rabatinová z piateho ročníka, z anglického jazyka prekladali žiačky zo štvrtého ročníka Alžbeta Bundová a Eva Hanková a z nemeckého jazyka som prekladala ja, Annalena Slávka, žiačka štvrtého ročníka.

Čas určený na preklad- 2 hodiny, sa nám spočiatku zdal dostatočný, ale keď sa schyľovalo ku končeniu, báli sme sa, že to nestihneme. Očakávali sme určitú náročnosť, ale prekvapilo nás napr. to, že v texte sa objavili ustálené slovné spojenia, ktoré majú v cudzom jazyku iný

všetko presne sedieť a hovorené slovo je iné ako písomný text.

Za všetky štyri účastníčky môžem povedať, že to bol zážitok a že by sme si ešte raz rady prešli takýmto napínavým slovným dobrodružstvom.

Text: Annalena Slávka

Fotografie: archív

ŠKOLSKÉ KOLO OLYMPIÁDY V ANGLICKOM JAZYKU

Annalena Slávka

Správy

Dňa 29. 11. 2019, len 4 dni po prekladateľskej súťaži Juvenes Translatores, sa konala na našej škole anglická olympiáda, ktorú mali na starosti pani profesorka Majerníková a pani profesorka Kováčová. Prebiehala v dvoch vekových kategóriách – mladší a starší žiaci. O ôsmej hodine ráno sa v jazykovej učebni zišli všetci súťažiaci na prvú časť olympiády. Začínalo sa písomnou časťou, v ktorej sme mali ťažké a mätúce otázky na dopĺňanie. Nad niektorými slovami, ktoré by sme možno v bežnej komunikácii použili správne, sme sa dlhšie zamýšľali, pretože tam bolo na výber viacero podobných odpovedí. Mali sme na ňu 45 minút. Po odovzdaní sme čakali na vyhodnotenie testov, aby sme sa dozvedeli, kto z nás postúpil do ďalšieho kola – ústnej časti olympiády. Z každej kategórie postúpili traja najlepší.

V ústnej časti mal žiak pred začatím skúšky krátky čas na premyslenie pri opise obrázka. Ak bol pripravený, mohol začať rozprávať. Žiak si mohol vymyslieť stručný príbeh, či porovnať obrázky z hľadiska minulosti a prítomnosti.

Výhercovia, ktorí sa úspešne dostali do druhého kola, boli odmenení diplomom a samozrejme novou skúškou, či prekonaním svojich hraníc v ich živote. Gratulujeme Chiare Jaššovej z 3. ročníka a Evke Hankovej zo 4. ročníka. Držíme im palce pri okresnom kole anglickej olympiády!

Text: Annalena Slávka
Fotografia: archív
Obrázok verejne dostupný

MIS PADRES Y EL HOCKEY

Dominika Uhríková

Anécdotas

Pues mirad, a mí no me ha pasado nada, pero resulta que a mis padres sí les pasó algo hace diecisiete años. Llevaban un año trabajando en Toronto. En marzo de 2004, los jugadores de hockey eslovacos iban a jugar un partido con los jugadores de hockey canadienses. No sé por qué razón mi madre le escribió un correo electrónico a Miro Šatan. Le contaba cosas sobre su vida y le decía que era una chica pobre de Eslovaquia. Entonces él le envió dos entradas para su partido. Para ella y para mi padre. Al final lo conocieron después del

partido. Se hicieron fotografías con él y hablaron juntos. Desde entonces, mi madre tiene una foto con Miro Šatan, una entrada del partido y una bonita experiencia.

Texto:
Dominika Uhríková
Imagen:
fuente Internet

IMATRIKULÁCIA PRVÁKOV

Mária Izraelová

Imatrikulačky sú deň, kedy si starší žiaci urobia randu z prvákov. Hah... no našim tretiakom skrsla v hlave myšlienka: Prečo si z tých našich neuťahovať celý týždeň? Päť dní nosenia čeleniek suškami vareáli školy a v školskej jedálni nám poriadne sťažilo život.

V deň D sme do triedy vchádzali plní očakávania, čo nás čaká. Naši „trýznitelia“ nás chceli oklamať tým, že si pre nás pripravili malé pohostenie, pri ktorom sa budeme len priateľsky rozprávať. Jasné, že sme im neuverili... Zaviazali nám oči a v nevedomosti nás zaviedli do priestorov suterénu školy. Pozamykaní v klietkach – šatniach sme čakali na svoj osud. Na rozlúštenie kódu na zámku sme potrebovali pochopiť morzeovku a rôzne iné indície. Najdôležitejšia

však bola tímová práca. Na to, že spolu chodíme do jednej triedy len veľmi krátko, sme boli celkom zohraní. Po úteku z „väzenia“, sme sa presunuli späť do triedy. Nasledovalo rozdávanie trestov za nenosenie čeleniek a porušenie pravidiel a zopár aktivít, počas ktorých sme sa dobre zabavili na ostatných spolužiakoch.

Na záver nás tretiaci prekvapili chutnou tortou z kuchyne šikovných tretiačok. Dostali sme aj kroniku, do ktorej nám prispeli prvými spomienkami na tento deň, ktorý sa nám nadhlo vryje do pamäti.

Text: Mária Izraelová

Fotografie: archív

IMATRIKULÁCIA DRUHÁKOV

Aneta Tonkovičová

Tak ako každého prváka, tak ani nás neobišli imatrikulácie. No, „obišli-neobišli“ – posunuli sa o rok neskôr. Ale boli sme rarita. Imatrikulácie ako druháci. Myslím a hlavne dúfam, že toto sa už nebude opakovať.

Takže k imatrikuláciám. Nevedeli sme, čo máme od toho čakať. Síce už sme neboli vyplašení prváci, ale vyplašení druháci, lebo bránu školu sme si moc v prvom ročníku neužili. Niektorí sa tešili a niektorí by tam najradšej nešli. V pondelok, štyri dni pred oficiálnym termínom, nás nečakane prepadli štvrtáci s maskami a s hudbou. Štvrtáci nás najskôr nechali asi minútu čakať v nemom úžase a potom to vypuklo. Rozutekali sa pomedzi lavice k nám a pomaľovali nám tváre. No vyzerali sme ako keby si nás kanibali chystali na náš posledný obrad. Ani čítať sa to nedalo. Museli sme si kláknúť na kolená a počúvať inštrukcie k nadchádzajúcemu piatku. Jediné, čo som si z pokynov zapamätala bolo – priniesť veľa jedla a pitia. Hneď mi začalo behať v mysli asi 10 receptov, podľa ktorých by som mohla niečo upiecť tak, aby im to chutilo a nezjedli nás.

Aprišiel očakávaný piatok. Ráno som prišla do školy. Všetko vypadalo ako v štandardný vyučovací deň, až na to, že sme nemohli ísť do našej triedy, ale museli sme ísť do štvrtáckej triedy. Keď nadišiel náš čas, prišli štvrtáci na svoje územie- do svojej triedy- a všetko začalo. Museli sme si dať rúška na oči, aby sme nevideli, čo nás čaká. Oddiel nevidiacich sa s ich pomocou presunul o poschodie vyššie- na ich pôvodné teritórium, teda do našej triedy. Samozrejme, prečo to ešte nestažiť- kolenačky si každý musel nájsť svoje miesto. Anie sadnúť, pekne čakať na kolenách na svojich novodobých otrokárov. Ana

prekvapenie sme dostali welcome drink, ak sa to po ochutnaní dalo takto ešte nazvať. Mohli sme sa len domnievať, čo to pijeme, ale bolo to fakt odporné. Po tomto „milom“ privítaní sa začala inštruktáž k prvej úlohe. Rozdelili nás do dvoch tímov a z veľkej misy sme si museli nabráť do úst tekutinu, ktorá chutila podobne nechutne ako welcome drink a preniesť to cez celú triedu do druhej misy. Kto to stihol skôr, vyhral. Ak nerátame chuť tekutiny, tak by sme sa z výhry aj tešili. Porazený tím dostal trest, zasa nejaký „chutný“ namiešaný drink. Týmto to ale nekončilo, veď polovica triedy nemohla obísť bez trestov. Tých úloh bolo požehnané. Neobišlo nás ani hádzanie vajíčkom. Ale mali sme aj príjemnejšie disciplíny ako lízanie Nutelly, aj keď po tom guláš, ktorý bol už v žalúdku, sa to ale nedalo nazvať gurmánskym zážitkom.

Konečne sme sa dočkali záveru, to snáď trvalo večnosť, aj keď musím povedať, že sme sa zabavili aj my. Veď koho by nepotešilo hodiť si do spolužiaka vajíčkom. Ani moc mieriť nebolo treba, veď skoro vždy bola rana úspešná. Na rozlúčku sme si dali pár pesničiek a potom nasledovalo to, čo nikto z nás už nečakal. Krst výdatným množstvom kečupu a horčice. Vyzerali sme fakt hrozne a o vône nebudem ani hovoriť. Chudáci tí, čo si nepriniesli veci na prezlečenie a museli ísť takto domov. Tých mi bolo naozaj ľúto. No ale nech majú aj iní pôžitok z tých vábných vôní a zaspomínajú si na študentské časy.

Pravidlá prijatia medzi študentov sme spečatili červeným odtlačkom prstu, ešteže to nemusela byť krv. Aké pravidlá sme podpísali, si nikto z nás nepamätá. Ale príde aj náš čas, keď budeme imatrikulovať aj my nových prváčikov.

Text:

Aneta Tonkovičová

Fotografie:

archív

DOJMY Z IMATRIKULAČIEK

Laura Majerníková

Dňa 1.októbra 2021 sa na našej škole uskutočnili imatrikulácie. Boli to však imatrikulácie trochu netradičné, nakoľko boli imatrikulovaní študenti prvého, ale aj druhého ročníka, ktorým sa, žiaľ, pre pandémiu v minulom roku imatrikulácie zrušili. Študenti tretieho a štvrtého ročníka sa poctivo na tento deň pripravovali, aby mali mladší študenti nezabudnuteľne zážitky. Či sa im to podarilo, sa dozvieme v nasledovnom interview, ktoré bolo realizované s tromi študentami prvého ročníka a tromi študentami druhého ročníka.

1. Mal/a si pred týmto dňom rešpekt či strach alebo si sa naopak tešil/a?

2. Myslíš si, že pre vás tretiaci/ štvrtáci zvládli pripraviť pamätné imatrikulácie?

3. Užil/a si si tento deň? Je niečo, čo by si zmenil/a?

4. Čo by si odkázal/a tretiakom/ štvrtákom?

DOJMY PRVÁKOV

1. Tešil som sa, pretože ma zaujímalo, čo tretiaci vymysleli.

2. Tretiaci boli veľmi kreatívni. Niektoré veci sa dali očakávať, ale zvládli to pripraviť na výbornú.

3. Užil som si to. Nemám čo zmeniť a som rád, že nám imatrikulácie pripravovali práve tretiaci.

4. Chcel by som im odkázať, že sa im to podarilo a na takéto imatrikulácie sa ťažko zabudne.

(MZ, 1. ročník)

1. Na tento deň som sa tešila, odkedy nám o ňom tretiaci povedali. Myslím, že každý z nás, prvákov, sa tohto dňa nemohol dočkať, pretože sme si nevedeli predstaviť, ako to bude všetko prebiehať.

2. Myslím si, že tieto imatrikulácie nedokáže len tak niečo prekonať. Boli zábavné a nevedeli sme, čo sa bude diať; v jednom momente sme mali hostinu a v ďalšom nám tretiaci zaviazali oči a odviekli nás do pivníc. Imatrikulácie boli skvelé.

3. Tento deň bol jeden z najlepších dní tohto roku. Ako kolektív nás to utužilo a bola aj veľká zábava. Asi by som na tomto dni nič nemenila, len aby bol dlhší :D

4. Tretiakom by som odkázala že sú skvelí a kreatívni a myslím, že hovorím za všetkých, keď poviem, že sme si to nesmierne užili.

(KK, 1.ročník)

1. Bol som zvedavý, čo si pre nás pripravili, lebo si vytvorili rešpekt v ten deň, v ktorý nám oznámili, že budeme imatrikulovaní.

2. Áno, zvládli to nad očakávania. Keď niekomu poviem, že v škole ma zavreli do kletky v pivnici (bola to však v realite stará šatňa) so zviazanými očami, tak si pomyslia všelijaké veci. :D

3. Po celý čas som sa cítil skvelo, čo je u mňa úspech a navyše bol piatok, čiže z "kletky" rovno domov. Dobré, nie?

4. Nech spolupracujú ako kolektív a prajem im všetko dobré v živote.

(SP, 1. ročník)

DOJMY DRUHÁKOV

1. Mala som zmiešané pocity, samozrejme som sa tešila, ale bola som trochu v strese, pretože som nevedela, aké úlohy si pre nás pripravili.

2. Určite áno, ja si ich ešte dlho budem pamätať a smiať sa na našich úlohách.

3. Veľmi som si ho užila a myslím si, že štvrtáci to mali veľmi premyslené a pripravili pre nás nezabudnuteľný program.

4. Štvrtákom by som odkázala, že pekne si z nás spravili srandu a teším sa, keď budeme robiť na budúci rok imatrikulácie my, určite sa budeme nimi inšpirovať.

(SG, 2. ročník)

1. Strachom by som to úplne nenazvala, ale vôbec som netušila, čo nás bude čakať, poprípade či to nebude také, že by nám dali vajíčka do vlasov alebo nejakým spôsobom zašpinili vlasy alebo oblečenie a my by sme tak museli ísť domov. Niektorí sme sa veľmi tešili a niektorí to chceli mať čo najrýchlejšie za sebou.

2. Pamätne určite áno, na tento deň budeme ešte dlho spomínať.

3. Polovične užila a polovične aj nie. Zmenila by som určite niektoré úlohy. Vlastne všetky boli spojené s jedlom či už jedenie alebo ohadzovanie sa ním. Myslím si, že pár úloh bolo aj dosť prehnaných a ja by som ich osobne určite nezaradila. Tresty za rozprávanie by som tiež nedávala. My sme si to chceli užiť spolu ako trieda a k tomu určite patrí rozprávanie medzi sebou. A samozrejme tresty ako jedenie psích paštét alebo chobotníc tiež nebol najlepší nápad.

4. Poďakovala by som im hlavne za zorganizovanie imatrikulácii. Keďže minulý rok sme ich nemali, tak sme boli radi, že aspoň tento sa to podarilo. A odkázala by som, že niektoré

veci mohli lepšie domyslieť, inak t o bolo pekné. Koniec-koncov- aspoň sme sa naučili.

(AT, 2.ročník)

1. Dá sa povedať, že som sa tešil, pretože to bolo vtedy pre mňa niečo nové, čo som ešte nezažil a ani nevedel o tom, že sa niečo takéto organizuje na školách, okrem toho som neprejavoval iné emócie.

2. Musím uznať, že tento deň mi zostane v pamäti veľmi dlho a budem naň spomínať pozitívne, pretože takýto zábavný deň v škole som ešte nezažil.

3. V tento deň som si užíval prakticky každú sekundu, ktorá odbila. Atmosféra bola výnimočná v tom, že každý si ju vychutnával naplno, všetky disciplíny mali niečo do seba, taktiež tresty boli na úrovni, akú som si predstavoval, ale čo najviac zabili bolo Rytmusové AKM na záver. Takéto imatrikulácie sú priam ukážkové.

4. Každý, kto sa na nich podieľal, si zaslúži moje uznanie. Tretiaci môžu byť pyšní na takúto perfektne odvedenú prácu.

(LJ, 2. ročník)

Text: Laura Majerníková

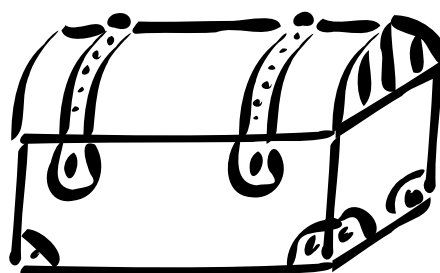
LA CAJA DEL DESTINO

Emma Nemšaková

Una vez vivió un hombre que era un coleccionista apasionado: coleccionaba todo lo que encontraba. Era conocido en toda la región, tenía muchos amigos y todos admiraban su colección. Un día, cuando volvía a su casa después del trabajo, se encontró con un viajero que le regaló una caja misteriosa. El viajero le dijo que si lograba abrir la caja, encontraría en ella lo que más desea.

El coleccionista pasó años intentando abrir la caja misteriosa hasta que se volvió loco. Su esposa lo dejó, perdió su trabajo, sus amigos y también su colección. Cuando finalmente consiguió abrir la caja en su vejez, esta estaba vacía. Vacía y abandonada como él. En ese

momento, se dio cuenta de que durante toda su vida tuvo todo lo que quiso, pero debido a su egoísmo lo perdió todo.

Texto: Emma Nemšaková

Imagen: fuente Internet

ROSCÓN DE REYES

Natália Drobná

El **Roscón de Reyes** es una de las recetas tradicionales navideñas, sobre todo, se prepara durante el día de los Reyes Magos. En España estos roscones suelen contener una figurilla, conocida como "la sorpresa", y quien la encuentra en su trozo de roscón tiene que pagar este bollo.

Ingredientes

- 650 g de harina de fuerza
- 250 ml de leche tibia
- 25-30 g levadura fresca
- 120 g de azúcar
- 120 g mantequilla derretida o margarina derretida
- 2 huevos y 1 yema
- 10 g de sal
- 2 y ½ cucharadas de agua de azahar
- piel rallada de 1 limón grande y 1 naranja

Para decorar

- frutas escarchadas al gusto
- azúcar
- 1 huevo batido
- 1 naranja

Preparación

1. Mezclamos un poco de los 250 ml de leche tibia con 2 o 3 cucharadas de la harina de fuerza. Añadimos 25-30 gramos de levadura fresca desmenuzada y lo removemos todo. Lo tapamos y dejamos fermentar unos 15 o 20 minutos en un lugar cálido.

Roscón de Reyes je jedným z tradičných vianočných receptov, predovšetkým sa pripravuje počas Troch kráľov. V Španielsku tieto koláče obyčajne obsahujú figúrku, známu ako „prekvapenie“, a kto ju nájde vo svojom kúsku koláča, musí za tento koláč zaplatiť

Ingrediencie

- 650 g chlebovej múky
- 250 ml teplého mlieka
- 25-30 g čerstvého droždia
- 120 g cukru
- 120 g rozpusteného masla alebo margarínu
- 2 vajcia a 1 žltok
- 10 g soli
- 2 a ½ lyžice vody z pomarančových kvetov
- strúhaná kôra z 1 veľkého citróna a 1 pomaranča

Na ozdobenie

- kandizované ovocie podľa chuti
- cukor
- 1 vyzšľahané vajce
- 1 pomaranč

Postup

1. Zmiešame 250 ml teplého mlieka s 2 alebo 3 lyžicami chlebovej múky. Pridáme 25-30 gramov čerstvého rozdrobeného droždia a všetko premiešame. Prikryjeme to a necháme 15 až 20 minút kysnúť na teplom mieste.

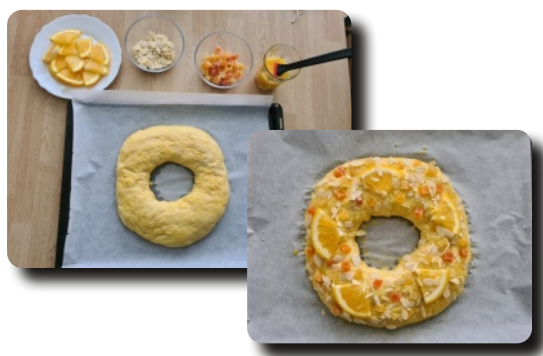
2. Una vez la masa de arranque ha fermentado, en un bol grande añadimos el resto de la harina y añadimos poco a poco el resto de ingredientes: azúcar, ralladura de limón y naranja, sal, leche, 2 huevos, azúcar, la masa de arranque que tenemos en otro bol, el agua de azahar y por último la mantequilla derretida o margarina derretida. Removemos todo.

3. Enharinamos una superficie lisa, y amasamos durante unos minutos con nuestras manos. Si es necesario le añadimos un poco más de harina para poder trabajar bien la masa. Damos la forma de bola a nuestra masa y la guardamos en un bol cubriendo con un trapo y dejamos reposar hasta el día siguiente, unas 10-12 horas, a una temperatura entre 17-20° C, en un lugar sin corrientes de aire.

4. Después de varias horas la masa debe haber crecido aproximadamente el doble. La sacamos del bol y la ponemos en una superficie lisa enharinada. Con esta masa nosotros hemos hecho dos roscones, por eso separamos la masa y amasamos cada una de ellas. Damos la forma adecuada y hacemos el agujero con los dedos. Los debemos dejar nuevamente reposar durante aproximadamente una hora bien cubiertos y en un lugar cálido.

5. Finalmente, pintamos nuestros roscones con huevo, y los decoramos a nuestro gusto, por ejemplo con fruta escarchada, naranjas confitadas, almendras laminadas o azúcar. Si queremos añadirle una figurita, es el momento de esconderla bien dentro de la masa.

6. Una vez tenemos los roscones de Reyes decorados, los metemos en el horno precalentado a 180 °C durante unos 15 o 20 minutos. Los sacamos, los dejamos enfriar un poco y si nos gusta, podemos cortarlos por la mitad y rellenarlos de nuestro relleno favorito.

2. Keď cesto, ktoré sme si pripravili, vykysne, do veľkej misy pridáme zvyšok múky a postupne pridáme zvyšok ingrediencií: cukor, citrónovú a pomarančovú kôru, soľ, mlieko, 2 vajcia, cukor, kvások, ktorý máme v inej mise, vodu z pomarančových kvetov a nakoniec rozpustené maslo alebo margarín. Všetko premiešame.

3. Pomúčime pracovnú dosku a niekoľko minút miesime rukami. Ak je to potrebné, pridáme ešte trochu múky, aby bolo možné cesto dobre spracovať. Z cesta vytvarujeme guľku, ktorú uchováme v miske zakrytej utierkou a necháme ju odpočívať do druhého dňa, asi 10 - 12 hodín, pri teplote 17 - 20 °C, na mieste bez prievanu.

4. Po niekoľkých hodinách by malo cesto zdvojnásobiť svoj objem. Vyberieme ho z misy a dáme na pomúčený pracovný povrch. Z tohto cesta vytvoríme dve časti, a každú jednu vymiesime. Cestu dáme vhodný tvar a prstami urobíme do stredu otvor. Masu opäť necháme asi hodinu odpočinúť dobre zakrytú na teplom mieste.

5. Nakoniec naše koláče potrieme vajíčkom a ozdobíme podľa vlastnej chuti, napríklad kandizovaným ovocím, kandizovanými pomarančmi, mandľovými lupienkami alebo cukrom.

6. Keď už máme koláče ozdobené, vložíme ich na 15 alebo 20 minút do predhriatej rúry na 180°C. Vyberieme ich, necháme trochu vychladnúť a ak chceme, môžeme ich prekrojiť na polovicu a naplniť obľúbenou plnkou.

Texto y fotografías

Text a fotografie

Natália Drobná

¡Que tengáis buena
suerte!

¡Que estén cerca de
vosotros personas
buenas!

(NK)

Deseo que la
pesadilla de la
pandemia termine
pronto.

(AK)

Espero que todos estemos sanos, felices y
llenos de amor.

Espero que la vida vuelva a la normalidad.

Espero que podamos pasar más tiempo con
nuestros queridos sin ningún tipo de miedo.

Espero que todos logren lo que quieran y que
nosotros, los de cuarto, saquemos las
mejores notas posibles.

Espero poder ir a España en verano.

(PH)

Deseo no pasar
tanto estrés
durante nuevo año.

A todos os deseo
paz y amor.

(VH)

Espero comprarme una moto nueva en el año 2022.

Espero que mis amigos, mi novia y yo podamos ir de vacaciones en verano sin miedo ninguno.

(TH)

Espero que el año 2022 sea mejor que el año 2021.

Espero que el próximo año aprobemos el examen de maturita de eslovaco

Deseo que en el año 2022 toda mi familia esté sana.

(AB)

¡Que mejoren las relaciones entre las personas!

¡Que pasemos bien las vacaciones!

¡Que el año 2022 nos traiga solamente noticias buenas!

¡Que nos cuiden nuestros angelitos!

(AB)

A todos os deseo que el año nuevo sea próspero.

Deseo que estemos felices, sanos y que tengamos mucho dinero.

(VK)

Espero tener mucho más dinero durante el año nuevo.

¡Ojalá podamos ir de vacaciones en verano!

Espero que toda mi familia y amigos estemos sanos.

(IC)

¡Que todos estemos sanos y felices!

¡Que termine la pandemia de una vez!

Deseo que podamos ir a España en verano.

(ND)

